

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

РІК XII.

Ч. 26 (586).

СЕРЕДА, 24 ЧЕРВНЯ 1936.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JUNE 24th, 1936.

No. 26 (586).

VOL. XII.

БРЕКЕН ЗАПЕВНЯЄ КАПІТАЛІСТІВ, ЩО ДОВГИ БУДУТЬ СПЛАЧЕНІ

Вівторка 23-го червня. — У своїй промові на мітингу товариства муніципальних секретарів в середу вечером манітобський прем'єр Брекен запевнив капіталістів, що з боку його уряду немає ніякої небезпеки уневажнення довгів.

Брекен дав до розуміння, що його уряд й надалі буде міцно підтримувати господарку капіталістичного класу, оскільки на високій рівні розвитку фармерів і робітників.

"Ми мусимо встановити довіру до приватних підприємств, якщо вони мають поставити роботу для безробітних, бо без довіри до них не можна сподіватися, щоб вони це зробили", заявив Брекен.

Іншими словами Брекен хоче вмовити в робітників і фармерів, щоб вони довіряли

різним галапасам, не звертаючи уваги на те, що ті галапаси обраджають їх з плодів їхньої праці.

Брекен говорив, що безробітні мусять бути забезпечені одягом, поживою і помешканням, але в той сам час заявив, що це мусить бути зроблене найменшим коштом, тобто треба ще більше знизити реліф для фармерів і робітників, аби можна сплатити банкрудерам довги з процентами.

Не забув Брекен і про фармерів, на яких він покладає найбільшу надію в надходячих провінційних виборах. Для фармерів він обіцяв (бодай перед виборами) знизити проценти від довгів, не дивлячись на те, що багато фармерів живуть в таких злиднях, що жодних процентів не можуть платити.

ПАРЛАМЕНТ І СЕНАТ КАНАДИ СКАСУВАЛИ 98 СЕКЦІЮ

ОТТАВА, 22 червня. — В суботу вечором канадський сенат затвердив ухвалені парламентом закон, яким скасувано 98 секцію кримінального кодексу, при допомозі якої канадська влада в швейцарський спосіб переслідувала робітничий рух.

Від часу встановлення цього закону в 1919 році урядом Мієна, сенат сім разів відкидав законопроект про скасування цього закону і прийняв його аж за восьмиразом минулої суботи.

ОТТАВА, 22 червня. — Законопроект, запропонований урядом про скасування 98 секції кримінального кодексу перейшов в парламенті, не зважаючи на сильний спротив з боку Бенета і консервативних послів. За скасуванням 98 секції голосували

ліберали, соціал-кредитовці та сісієф.

За цим законом, ухваленим консервативним урядом в 1919 році, судді мали право ув'язнити на 20 років тюрми кожного, хто спрваджує або продає книжки, які пропагандують революцію, або беруть участь в капіталістичному бізнесі.

Лідер консервативів, мільйонер Бенет, домагався, щоб 98 секція не скасувати, бо це, як він каже, "дасть комуністам і революціонерам додаткову нагоду поширювати свої бунтівничі операції". По його думці, можна було б змякчити цей закон, але, як опора проти революційних організацій, він повинен бути затриманий.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ РАД. СОЮЗУ ДАЄ РОБІТНИКАМ НАЙШИРШУ СВОБОДУ

Москва, 16 червня. — Асоційована преса повідомляє, що громадяни Радянського Союзу заявляють, що нова конституція дає громадянам масам забезпечення на більшу свободу слова, преси і публічних маніфестацій, ніж її мають робітники в будь-якій іншій країні.

Карл Радек пише в цій справі в газеті "Правда" так: "Навіть в демократичній Америці буржуазія грозить заборонаю циркуляції революційної робітничої преси через пошту".

В новій конституції говориться, що права громадянських робітників будуть забезпечені, віддаючи до диспозиції робітників і їх організацій друкарські машини, постачання паперу, громадські будинки, вулиці і засоби комунікацій.

"Ніде в капіталістичному світі, — говорить Радек — робітничі права не можуть так цілковито бути здійснені. Навіть в тих буржуазних країнах, де здається, є велика свобода преси, пролетар тішаться цією свободою лише до тої міри, щоб кинути папір для друку і заплатити кошти друкування."

Свобода революційних робітничих маніфестацій і обмеження там нападами на мітинги і заборонаю постачати робітникам місця для мітингів".

Тим Бак ПРИЙМАЄ ДО ВІННІПЕГУ.

ВІННІПЕГ, 22-го червня. — З комуністичної головної квартири повідомляють, що Тим Бак, генеральний секретар компартії, прийжджає до Вінніпегу 9 липня, щоб взяти участь у виборчій кампанії і допомогти виборці Джима Литеріка до провінційного парламенту. Джим Литерік є комуністичним кандидатом до парламенту на одно з вінніпегських місць.

ФАШИСТ ПОЧАВ БУЧУ НА СУДІ

Катовіце, Польща, 18 червня. — Польський фашист Мочингемба розпочав бучу на суді, який судить 112 фашистів в аряду тержани. Коли свідок давав свідання, як викрито фашистська організація, Мочингемба почав бучу на нього й пошарпав кулаками. Суддя заборонив йому писати Мочингембу на 3 дні в "чорну діру".

ГОЛОДНА МАТІР З ДІТЬМИ ЙДЕ 36 МИЛЬ ПІШКИ ДО ВІННІПЕГУ

ДВА ТИЖНІ НЕ ЗАЧИЛИ ХЛІБА В ХАТІ І ПРОДАВАЛИ З СЕБЕ ДІТЬМА, ЩОБ НЕ ЗГІНУТИ З ГОЛОДУ. — "ДОБРОДІЯ" ПАНИ З ВІННІПЕГУ ДАЛИ ІМ РАЗ НАІСТІСЯ ЧИ ЗАЛІЗНИЧНИЙ ТИКЕТ НА ДОРОГУ, АЛЕ ЖІНКА ВІДПОВІЛА, ЩО ВОНА НЕПОДЕ ДОДОМУ, ЩОБ ТАМ ЗГІНУТИ З ДІТЬМИ З ГОЛОДУ. — ТОДОВІРНАЗУ ПРИЙШЛО З ТИМЧАСОВОЮ ДОПОМОГОЮ МАТЕРІ З ГОЛОДНИМИ ДІТЬМИ. — ЛФЕ БУДЕ ДОМАГАТИСЯ ВІД УРЯДУ РЕЛІФУ ДЛЯ ГОЛОДНОЇ РОДИНИ

Вінніпег, 22 червня. — Опишувачі перед загрозою голодної смерті після того, як муніципал Спрінгфілд відмовив їй всякої допомоги в зв'язі з тим, що її чоловік, яка складається з хворого чоловіка й двох малолітніх дівчат, має заопікуватися провінційною урядом, Юстина Тигаренко, з Остенфелд, Ман., не бачила іншого виходу, як пуститися з дітьми 36 миль піхотою до Вінніпегу, щоб добитися реліфу від уряду.

Два дні часу забрала її й дітям подорож до Вінніпегу. Обідраних й босяк піхто з перейжджаючи не хотів взяти на автомобіль. Одна дівчина має 12 років життя, а друга 10 років. Коли біді дівчатка, випечерпані з сніл, не могли йти далі, матір потішала їх, що Вінніпег вже близько, а там добрі люди дадуть їм їсти.

Прийшовши до Вінніпегу, голодна матір з дітьми не знала куди її кинути. Вей трое почали плакати на вулиці. Побачив це один робітник й запитав їх чого плачуть. Кількома словами нещасна матір оповідала свою історію, яка в короткій представляється так: Чоловік цієї жінки працював тільки літ тому у Флінчтоні, Ман., за шевця. Коли настала криза, він не міг заробити настільки, щоб дати витримання своїй родині. Мали вони \$350 готівки і постановили йти на ферму. Зразу замішались на фермі в околиці Тюлон, а опісля купили ферму в Остенфелд. Агент продав їм ферму за \$350, але вони нічого не знали, що за ту ферму неплатений податок вже кілька років.

Агент показав їм ферму та сказав, що на тій фермі є добрий ліс і вони зможуть заробити собі на життя тим, що будуть рубати "корди" та продавати їх в місті. Але опісля виявилось, що агент не продав їм ферму з густими лісами, ту, що показував, а іншу ферму з корчами. За якої грубого дерева було дуже мало.

Зразу чоловік мучився коло "кордів", але пізніше і туди "кордів" не стало і чоловік захворів. Мусів мати жінку опієраною. Через п'ять місяців милої жінки муніципал дав їм по \$5 місячно реліфу.

Опісля прийшов якийсь пан з Вінніпегу і сказав, що уряд дасть їй реліфні пару коней, корову, сорок машинерії і по \$5 реліфу місячно. Тоді муніципал перестав давати їм реліф.

Не дочекавшись коней, корови, машинерії й \$8 реліфу місячно, чоловік мусів їхати до Вінніпегу. Він влявся до департаменту, який мав дати йому все те, що обіцяв йому пан, коли був в нього. Але тут йому порадили йхати додому, а вони до нього написуть. Чоловік відповів, що він немає чого додому йхати, бо нема хліба в хаті нема. Тоді йому \$8, щоб тільки його позбутися. Відтоді нічого більше не давали. Чоловік продав з себе останній ковт, а жінка останній дрес, щоб не згинути з голоду з дітьми.

"Два тижні не бачили хліба в хаті", оповідала нещасна жінка. "Тепер я прийшла до Вінніпегу, хай мені дають роботу, або реліф. Я вже була в "сспіал вельфайр" і вони дали мені на обід з дітьми і тикет на дорогу. Говорили, що більше не можуть мені нічого порадити. Але я додому не йду, бо вдома ми всі з голоду погинемо".

Головна Керуюча Рада ТОДОВІРНАЗУ дала цій нещасній матері \$5, щоб вона могла прожити з своїми дітьми у Вінніпегу, доки її справа не буде залагоджена урядом.

Лондон, Англія, 18 червня. — Бритійський уряд вповні підтримує Італію в її загарбницькій політиці. Минулої середи він рішив на своїм засіданні не тільки підтримувати скасування санкцій проти Італії, але й взяти провід в домашній усунення санкцій з договору Ліги, наколи вона збереться на своє надзвичайне засідання при кінці цього місяця.

Своє становище по питанні нової італо-етіопської політики уряд проголосив в парламенті в четвер. В парламентських колах говорять, що уряд, щоб закрити свою хитру політику, повинно відомогатися, щоб фашистська Італія не застосовувала дискримінацій проти тих країн, які застосовували санкції проти неї.

Одночасно, сер Семюел Гор, перший лорд адміраліції заявив в парламенті, що Британія не залишить острова Мальти.

ОТТАВА, 18 червня. — Тут говорять, що уряд Кінга планує підтримати Британія в її домаганні скасувати санкцій проти Італії. Фармер Кінг має виступити в парламенті цими днями з пропозицією про скасування санкцій.

Мелборн, Австралія, 18 червня. — Прем'єр Лайонс вислав Британія відповідь на запитання про становище австралійського уряду до санкцій. Кажуть, що уряд Австралії заявився проти санкцій.

УРЯД АНГЛІЇ РІШИВ СКАСУВАТИ САНКЦІЇ ПРОТИ ІТАЛІЇ

Париж, 22 червня. — Соціалістичний уряд Франції видав минулого четверга декрет, яким розв'язав фашистські організації в країні — Крва де Фе, Жен Патріот, Солідарте Франсез і Франсіст.

Уряд розв'язав фашистські організації на домаганні комуністичних послів парламенту, які гостро протестували до уряду проти заворушень і бойових фашистських організацій в страйкарми в Марселі минулої середи. Фашисти озброєні напали на страйкуючих робітників і спричинили проливу крові.

Напередміт Парижа були 60 робітників застрайкували в американському шпиталі, домагаючись більшої платні. Заряд шпиталю відмовився вдовольнити домагання робітників. Директор американського шпиталю телефонував до шефа поліції, щоб викнував робітників з шпиталю, але він відмовився. За цим цей директор домагався сатисфакції від Жюльєра Саленро, міністра внутрішніх справ, але не отримав її. Після цього американський посол в Парижі протестував до міністра закордонних справ, але йому сказали, що уряд не буде діяти проти робітників.

Заряд шпиталю мусів вдовольнити домагання робітників і вони негайно закінчили свій окупатійний страйк.

Париж, 22 червня. — Соціалістичний уряд Франції видав минулого четверга декрет, яким розв'язав фашистські організації в країні — Крва де Фе, Жен Патріот, Солідарте Франсез і Франсіст.

Уряд розв'язав фашистські організації на домаганні комуністичних послів парламенту, які гостро протестували до уряду проти заворушень і бойових фашистських організацій в страйкарми в Марселі минулої середи. Фашисти озброєні напали на страйкуючих робітників і спричинили проливу крові.

Напередміт Парижа були 60 робітників застрайкували в американському шпиталі, домагаючись більшої платні. Заряд шпиталю відмовився вдовольнити домагання робітників і вони негайно закінчили свій окупатійний страйк.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД РОЗВ'ЯЗАВ ФАШИСТСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Париж, 22 червня. — Соціалістичний уряд Франції видав минулого четверга декрет, яким розв'язав фашистські організації в країні — Крва де Фе, Жен Патріот, Солідарте Франсез і Франсіст.

Уряд розв'язав фашистські організації на домаганні комуністичних послів парламенту, які гостро протестували до уряду проти заворушень і бойових фашистських організацій в страйкарми в Марселі минулої середи. Фашисти озброєні напали на страйкуючих робітників і спричинили проливу крові.

Напередміт Парижа були 60 робітників застрайкували в американському шпиталі, домагаючись більшої платні. Заряд шпиталю відмовився вдовольнити домагання робітників і вони негайно закінчили свій окупатійний страйк.

Париж, 22 червня. — Соціалістичний уряд Франції видав минулого четверга декрет, яким розв'язав фашистські організації в країні — Крва де Фе, Жен Патріот, Солідарте Франсез і Франсіст.

Уряд розв'язав фашистські організації на домаганні комуністичних послів парламенту, які гостро протестували до уряду проти заворушень і бойових фашистських організацій в страйкарми в Марселі минулої середи. Фашисти озброєні напали на страйкуючих робітників і спричинили проливу крові.

Напередміт Парижа були 60 робітників застрайкували в американському шпиталі, домагаючись більшої платні. Заряд шпиталю відмовився вдовольнити домагання робітників і вони негайно закінчили свій окупатійний страйк.

НАЙВИЩИЙ СУД КАНАДИ ВИЗНАВ БЕНЕТОВІ ЗАКОНИ НЕВАЖНИМИ

ОТТАВА, 18 червня. — В середу відбулося засідання найвищого суду Канади, який видав осуд, що всім законам, ухвалених урядом Бенета, є неважні. Ці закони були передані найвищому суду урядом Кінга для видання осуду щодо їх конституційності.

З проголошення всіх законів найвищий суд знайшов тільки два конституційніми — Фармерс Кредіторс Арендмент Ект і секція 98 кримінального кодексу, яка карає штрафні і ув'язнення за несплату торговельних податків.

Два з тих законів визнано неконституційними — закон платної асекурації від безробіття, яким Бенет хотів обдурити робітників, та за яким уряд мав стягати з робітників плату за цю асекурацію, а другий Нейчорал Продуктс Маркетінг Ект, за яким урядова комісія мала диктувати фармерам ціни на збіжжя й інші фармерські продукти.

Судді поділились паріями в справі трьох інших законів — мінімальної платні, 48-годинного тижня праці і один день відпочинку в тижні, які були встановлені на основі договору міжнародного біора праці в Женеві.

Рішення найвищого суду не є обов'язуюче і не касує цих законів. Це є лише опінія суду. Осуд суду запевне буде апелюваний до "приві кавієт" в Англії домінальним урядом або провінційним.

Лондон, Англія, 20 червня. — Провідник лібералів у Бритійському парламенті Л. Джордж кинув в четвер вранці владніві і його урядові величчє, але заслужене, обвинувачення за скасування санкцій проти Італії.

"Сьогодні вечором богузи піддалися. Вони богузи" — говорив Лойд Джордж, вказуючи пальцем на члєвн британського уряду. "Мої попередники щонайменше мали честь зрєснгувати" — говорив Лойд Джордж — але так не було, як тепер, а це не тільки щоб почати з трагічним перегором і віджек піддати йому повільну задукуванню ним речей".

Л. ДЖОРДЖ П'ЯТНУЄ УРЯД ЗА СКАСУВАННЯ САНКЦІЙ

Париж, Франція, 20 червня. — Уряд Франції затвердив реорганізацію банку

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

НОВІ ЕКОНОМІЧНІ ДОСЯГНЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Нью Йорк, 18 червня. Московський кореспондент "Нью Йорк Тайме" Волтер Дюранті повідомляє про великі економічні досягнення Радянського Союзу. Він пише, що вагонвантажність, яка становила біля 50,000 вагонів денно півтора року тому, зараз перевищує 95,000 вагонів денно.

Подвоєння руху на залізницях, пише Дюранті, є дуже важливим в обороні країни Рад перед нападом фашистських палів війни. Німеччини й Японії. Набагато збільшлася щоденна продукція вугілля, чавуну й сталі. Залізничний рух дуже багато допоміг великому покращенню життєвих умов експлуататорів.

Продукція споживчих товарів з червня 5 місяців цього року зросла на 29 процент порівняно з тим самим часом в минулому році, а продукція важкої промисловості — вугілля, нафта, заліза, сталь і машини, — збільшилася продукції — на 37 проц.

В Радянському Союзі зараз нараховується 43 нових міст з населенням понад 100,000, які вперше в історії людства вийшли з вулиць в широкі степи країни Рад від початку революції. Нові міста ростуть, як гриби по дощці, пише Дюранті.

Нью Йорк, 18 червня. Московський кореспондент "Нью Йорк Тайме" Волтер Дюранті повідомляє про великі економічні досягнення Радянського Союзу. Він пише, що вагонвантажність, яка становила біля 50,000 вагонів денно півтора року тому, зараз перевищує 95,000 вагонів денно.

Подвоєння руху на залізницях, пише Дюранті, є дуже важливим в обороні країни Рад перед нападом фашистських палів війни. Німеччини й Японії. Набагато збільшлася щоденна продукція вугілля, чавуну й сталі. Залізничний рух дуже багато допоміг великому покращенню життєвих умов експлуататорів.

Продукція споживчих товарів з червня 5 місяців цього року зросла на 29 процент порівняно з тим самим часом в минулому році, а продукція важкої промисловості — вугілля, нафта, заліза, сталь і машини, — збільшилася продукції — на 37 проц.

В Радянському Союзі зараз нараховується 43 нових міст з населенням понад 100,000, які вперше в історії людства вийшли з вулиць в широкі степи країни Рад від початку революції. Нові міста ростуть, як гриби по дощці, пише Дюранті.

ВСТАНОВИЛИ КАРУ СМЕРТІ ДЛЯ УЧАСНИКІВ РОЗРУХІВ

Ерусалим, Палестина, 16-го червня. Дві злочинні організації єврейського народу в уряд Палестини ухвалили в неділю закон про кару смерті. Цей закон дає цивільному суду нове право вивчати смертні вирок усім особам, яких винято обвинувачувати в заворушеннях, як стрілянина в солдатів, кидання бомб, стаселених перешкод руху на залізницях або в пристанях, та перешкати комунікаційних дровн, паражених на небезпеку поїздів і пароплазів.

ЗА ОДИН ДЕНЬ ПЕРЕВЕДУТЬ ПЕРЕКІС НАСЕЛЕННЯ

Ерусалим, Палестина, 16-го червня. Дві злочинні організації єврейського народу в уряд Палестини ухвалили в неділю закон про кару смерті. Цей закон дає цивільному суду нове право вивчати смертні вирок усім особам, яких винято обвинувачувати в заворушеннях, як стрілянина в солдатів, кидання бомб, стаселених перешкод руху на залізницях або в пристанях, та перешкати комунікаційних дровн, паражених на небезпеку поїздів і пароплазів.

УРЯД ФРАНЦІЇ ЗАТВЕРДИВ РЕОРГАНІЗАЦІЮ БАНКУ

Париж, Франція, 20 червня. — Уряд Франції затвердив реорганізацію банку

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

УРЯД ФРАНЦІЇ ВСТАНОВЛЯЄ КОНТРОЛЬ ЗБІЖЖЯ

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

Париж, Франція, 22 червня. — Уряд Франції встановлює контроль збіжжя

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗБРОЇ ДЛЯ ОБОРОНИ ПЕРЕД ФАШИСТАМИ

Мекенко Місто, Мексико, 17 червня. — Сюди повідомляють, що банда фашистів, в числі 7 осіб, напала вчора на село Завала, степу Сіналоа, і вбила 3 урядових. Ці самі фашисти відомі під псевдонімом "золото-коричників", в останній час зобили ряд осіб.

Кажуть, що селяни з того степу вислали до столиці делегацію з домаганням на право тримати зброю для самооборони.

МИХАЙЛО ДЖАМАН

“Honesty is the best policy”

(Продовження.)

Коли до нашої місцевості перший раз заіхав фермерський організатор і у своїй промові на масовому мітингу зазначив, що фермери не становлять одного класу, та що їх треба ділити на три категорії: незможники, середняки і багаті, та що класових інтересів двох перших категорій ніяк не можна поєднати з класовими інтересами останньої категорії, то в той час між нами було мало таких, які розуміли що велику правду. Розумів її хіба Снігурський і, може, до певної міри Свідерський, а всім іншим фермерам здавалося, що всі фермери терплять від капіталістичної системи, що вона всіх нас однаково визнає, а були навіть такі, які висловлювалися що капіталісти навіть більше визнають багатих фермерів, бо ті мають більше що продавати. І коли організатор пояснював, що інтереси незможних і середнячких фермерів вимагають від них спільної акції і спільної боротьби проти капіталу, а інтереси багатих фермерів є тісно пов'язані з інтересами моргеджових компаній та інших капіталістів, то таке твердження організатора між не могло поміститися в наших головах. Ми тільки думали, що організатор не розбирається як слід на фермерських питаннях.

Але не дуже довго довелося нам чекати, щоб на власнім досвіді переконатися про правдивість слів організатора. Задешево ми порозвізували оголошення про масовий мітинг в хаті старого Дрозди, як місцеві багачики заворушилися і постановили за всяку ціну не допустити до нього. Ці багачики знали, що на цьому мітингу фермери будуть обговорювати справу оборони своїх домівок перед наступом моргеджових компаній, а zarazом і перед наступом захланних куркулів, які закупили зуби на чужу кривавицю і нетерпеливо чекали нагоди, коли можна буде за такі гроші набути від моргеджових компаній землю своїх задолжених сусідів.

Куркуляки почали зривати оголошення й кожного дня бігати до кошиків фашистичними видумками про те, що “большевики підготувалися до бунту проти уряду” і коли поліція завчасу цьому не перешкодить, то може прийти до “страшних” наслідків, бо “большевики навіть зброю отримали від своїх однодумців в місті”. Зброя ця, говорили куркулі, прийшла експресом в малих скринках на місцеву залізничну станцію, на яких було написано, що то мило від одної фірми, яка висилає фермерам свої товари по гуртових цінах. Так переконували поліцію куркулі, що без великого клопоту готувалися загартувати фарми своїх задолжених сусідів.

Поліція покинула сідла тихо, але фермери знали, що вона буде старатися недопустити до мітингу. На місце знищених оголошень фермери розвішували нові. Це до крайності обурило куркульню і вона придумала новий, просто неймовірний спосіб боротьби з тими фермерами, які твердо постановили, що без впертої боротьби нога куркуля не буде ходити по їхніх фармах, що вони поставлять масовий опір моргеджовим бандам, коли ті скажуть їм забирати з фарми.

Кілька днів перед заповідженим мітингом відбувся похорон одного місцевого багача. На похорон приїхало аж двох полів, бо родина цього багача мала чим їм добре заплатити. Фермери гордилися, що перед своєю смертю цей багач бажав собі, щоб його ховали аж сім полів, але мабуть за короткий був час, щоб можна було стягнути на похорон аж так багато полів. Зрештою, два поли могли взяти платно за сімко, то навіщо було їм всім трудитися. Один з них виступив з “повідідьом”, в якій згадав про “великі заслуги” того багача перед богом, які полягали в тому, що багач щедро жертвував на церкву, додаючи, що тільки такі люди можуть сподіватися “царства небесного” після своєї смерті. Решта його проповіді була звернена проти “большевиків”, які “не вірять в бога” і не хочуть давати на “боже”, які зазіяли в довгі тільки тому, що не хотіли працювати так, як працював покійний, які тепер скликають мітинги, щоб не платити законних довгів і бунтувати народ проти влади. “Большевики”, говорив лп, є найбольшими ворогами церкви і тому я вам наказую, щоб ви з ними не сходилися і не говорили. “Большевиків” треба поборювати всякими можливими способами, чесними й нечесними, бо за “большевиків бог гріха не пише”.

Місцеві куркулі й без пона вже готували плани боротьби проти тих фермерів, які готувалися до оборони своєї землі. Фермери знали, що вони сходяться по хатах на наради. Але поліський “казання” дало куркулям ще більшого духа. Коли лп сказав, що “за большевків бог гріха не пише”, то куркулі не потребували тепер битися божою карою і могли навіть вбивати невинних їм “большевиків”. А за “большевика” вважали вони кожного задолженого фермера, навіть того, який ходив разом з багачами до одної церкви, якщо він належав до тих фермерів, які готові були обороняти свої домівки перед наступом багачів, щоб не опинитися з родинами під плугом.

Насамперед куркуляки постановили поміститися на місцевих провідниках задолжених фермерів, яким вона принесли усе свої клопоту у зв'язку з її планами легкого публіції чужих фармів. Коли одного ранку Снігурський вийшов до своєї стаїні, щоб дати коням і худобі їсти, перед його очима розгорнулася картина, від якої йому аж в голові закурилося. На долівці в стаїні, в калюжі крові, лежала порізнана найкраща пара коней. Снігурський аж за голову заляпався. Шкода для нього була велика, але він не про шкоду тепер думав. Він не міг собі уявити, як може людина при здоровім розумі поступитися на такий брутальний злочин, як можна мститися на невинній німімі?

Всяка промова фашистичний вишок блискавкою облетіла пілу обличчя і в наступні години до Снігурського з'їхалося стільки фермерів, що не могли поміститися на подвір'ї. Обурені фермери висловлювалися, що нема такої кари, на яку заслужили собі ворожок, що допустив цього печуваного, брутального вишкуча. Це щось гірше, як звірство. Це щось гірше, як вбити людину, бо людина людині може заповідати якусь кривду, але ніхто нікому кривди не робить. І хто би то міг бути такий між тугешніми фермерами, бо річ ясна, що залаский суди не заіхав. Далаский не має в цьому жодного інтересу, говорили між собою фермери.

Снігурський прислухувався розмові фермерів і шарпті піднімався:

Масте ратію, далекий шани! Чувши. Це робота місцевих дивуни, які доводять задолжених богом, але не боятися божою карою, коли багачи помістяться на своїх противни-

Це статуя висоти 250 футової статуї Л. Дуче, яку мають збудувати в його честь за “світлізування” Етіопії газамі, бомбами та багнетами. Італійські антифашисти клять, що статуя буде стояти на фундаменті з глини.

ках. Якіж їм боятися, коли ті, що мають проповідувати мир і любов між народам, явно говорять, що “за большевика бог гріха не пише”. І от бачите, що “наука” в діє не йде, вона починає видавати свої плоди, сумні й жахливі плоди.

Правда, я нікого за руки не зловив, продовжував Снігурський, але я переконаний, що цього брутального вишкуча допустили ті, яким не подобалося те, що задолжені фермери нашої околиці не хочуть дати себе з'їсти разом з кістками гододним на землю вовкам. Це робота тих багачів, яким сниться наша кривавиця і які дуже задоволені тим, що ми готові стати в обороні наших домовищ і дати їм організовану відсіч, коли вони сягатимуть своїми захланними руками по наші фарми. Вони почали від мене, бо вважають мене за ініціатора цього руху.

Ганебний і дикий це спосіб боротьби з противником, говорив Снігурський. Це спосіб боротьби, яким послуговується капіталістичний клас. Це спосіб боротьби куркулів в Радянському Союзі, які боролися проти колективізації землі, бо вони не хотіли працювати на колективних ланках разом з колішніми своїми наймитами. Ви читали в нашій робітничо-фермерській пресі про те, як ті куркулі вирізували худобу в колективних господарствах. Але тверда робітничо-селянська влада Радянського Союзу перемогла злетіть куркульню й вирішила її пролетарську справедливість. Ми теж дамо куркулям гідну відсіч, коли будемо об'єднані.

Але наш спосіб боротьби, пояснивав Снігурський, з нашими противниками й газамі, які не дають нам жити, є зовсім інший. Ми не віримо в індивідуальну помсту, ми віримо в організовану масову акцію, бо тільки вона запевняє нам перемогу над нашими ворогами. Індивідуальна помста не принесє нам найменшої користі? Яку користь принесла вона моїм противникам? Що думали мої противники осягнути тим, що порізли мої коні? Я вам скажу. Вони думали, що в такий спосіб заженуть мене страху і я відступлю від того руху, який ми започаткували в нашій околиці. Та в цьому вони були помилані. Правда, шкоду мені зробили, але від руху мене не відстрашили, бо нема такої сили у світі, яка відстрашила б мене від боротьби за кращий кусок хліба для моєї родини. Але мітинг в неділю таки відбувся, хоч би наші противники ще дужче казалися.

Приїхала повідомлена поліція, винитала дещо Снігурського, списала його знімання і відїхала. Нема жодних слідів на снігу, бо сніг замерз, сказала вона Снігурському, і трудно буде знайти злочинця, але ми подбаємо зробити все можливе, щоб відісти його у свої руки. Снігурський бачив, що поліція не дуже зацікавлена в тому, щоб знайти злочинця, бо тільки з порога подивилася до стаїні, де лежали порізані коні, але не завадала собі труду, щоб зайти до середини і подивитися, чи часом злочинець не лишив по собі яких слідів в стаїні.

А куркуляки таки добре розгулялися. Два дні пізніше Свідерський вертався вночі з міста додому, продавши в селесторії фіру шнечині. Ніч була досить тепла, але хмурилася. Свідерський мав тихі і розумні коні. Він чувся перемученим і сам не знав чому. Замотав віжки за передній задніок, а сам постелив кіські блешкетки на дно баксів і ляг. Не спав, тільки думав. Думав про заповіджений мітинг фермерів.

Коні не посиділи довго, бо були неголодні і на дворі було тепло. Свідерський чув, що за ним хтось їде. Він чув, як його коні везуться з дороги. Вони були навчені до цього, бо так як сьогодні, з замотаними за передній задніок віжками, Свідерський їхав не раз. Отже не було найменшої потреби вставати і екеркувати коні на бік, щоб зробити місце для тих, що його минали.

Раптом на сани Свідерського скоцили якесь два чоловіки, без жодних слів закинули йому на голову блешкетки і почали бити. За першими двома ударами Свідерський втратив притомність і в такім стані приїхав його коні додому. Вони заїхали перед стаїною і стали. Жінка Свідерського чула, що приїхав її чоловік з міста, але вона не виходила з хати, бо знала, що чоловік вичирає коні в сани і за кілька хвилин уїде до хати. А у Свідерського було великих дітей, які помогли б багчові виправити коні і занести до хати те, що він накупив в місті, як це звичайно на фармі буває.

Минуло кілька часу як зазначив, а Свідерський до хати не виходив. Замушничий через вікно вона побачила, що ані в стаїні, ані через стаїню не було світла. А щодо пошито бути, бо Свідерський завжди тримав лампу на кішкю в стаїні, щоб не бігти за нею до хати, коли приїде вночі з міста. Не бачучи світла на дворі, жінка Свідерського з поспіхом кінула на себе старий ковпак, завітнула другу лампу, яка стояла в ганку, і впустилася до стаїні.

Серце в ній зависло, коли вона побачила, що коні стонг перед стаїною неспирячені з сани і несвідомо тремтять поміж нею замешані сани. Де він? Де він? Що з ним сталося? май-муду в голові перестрашені жінки. (Далі буде.)

пильна на снях і при світлі побачила, що її чоловік лежить, накритий блешкетками на дві бакси. Ще дужче перелякалася бідна жінка. Може він щеживий? Приложила своє вухо до грудей чоловіка і аж зраділа, що він ще дихає. Живий, але що з ним сталося? — питала себе передлякою. Знала, що не п'яний, бо Свідерський не вживав ніколи гарячих напійків. Почала кричати до чоловіка, будити його, але він не відзивався. Не мала сили занести його до хати й пустила бігти до найближчого сусіда, але в одну мить змінила своє думку, бо цим сусідом був куркуль, який сильно ненавидів всіх “большевиків”, а Свідерського найдужче. Довелося бідній жінці бігти до другого сусіда, який мешкав доброї пів милі від Свідерського.

Занесли Свідерського до хати і почали відтирати, як вміли. За яку годину він прийшов до пам'яті. З великим трудом оповів коротко, що з ним сталося і знову втратив притомність. Сусід побіг за Снігурським і оповів йому кількома словами про приїзду з Свідерським. Снігурський зателефонував по лікарю, а сам пішов чимкорше до Свідерського. Кілька разів Свідерський відзискував притомність, і вимовляв кілька слів, показував руками на свої груди і знову втратив пам'ять.

Снігурський розкрив Свідерського, розтигнув на йому го рочку і аж здумівся, коли побачив скипілу кров і великі синяки на грудях свого приятеля. Жінка Свідерського заголосила, побачивши побитого до крові чоловіка, а вслід за нею заголосили перелякані діти. Снігурський потішав бідну жінку: що її чоловікові нічого серйозного не станеться, що вневдовзі приїде лікар й дасть побитому потрібну поміч.

За яких дві години приїхав лікар. Він обвив кров з грудей побитого й побер його оглянув. При оглядинах лікар кивав головою. Снігурський зрозумів, що справа з Свідерським мусить бути досить серйозна. Лікар намастив побитого якоюсь мастю, а опісля оббандажував йому груди. Коли Снігурський запитав лікаря, що він думає про стан побитого, то лікар відповів, що трудно щось певного сказати, але він думає, що Свідерський має поломаних кілька ребер та що стан його є досить небезпечний. Справа вимагає, сказав лікар, щоб його завтрашнім поїздом відіставити до шпиталю в місті С. Як би це сталося чоловікові слабшої фізичної будови, сказав він, то він був би приїхав додому неживим. Не забудьте доіставити його завтра до поїзду, що відходить до С. пополудні, а я вже сам постараюся повідомити поліцію в місті про цей випадок, сказав лікар перед своїм відходом.

Слідуючого дня перед поїздом приїхала поліція до Свідерського, винитала його діти, списала, обіцяла знайти напасників і відїхала. Того самого дня пополудні Свідерська відїхала зі своїм чоловіком до шпиталю в С., а дітьми заопікувалася Снігурська, забираючи їх до себе. Снігурський сказав жінці Свідерського, щоб вона залишилася в місті так довго, як цього вимагатиме потреба, а про господарку хай не журиться, бо він її догляне. Так само просив він Свідерську, щоб вона повідомила його телефоном так скоро, як тільки довідається щось певного про стан здоров'я свого чоловіка.

Побиття Свідерського викликало велике обурення між біднішими фермерами в околиці. Вони знали, що на роботу куркульни, яка терором хоче дпінати свого і відстрашити менше свідомих фермерів від початку діла. “Око за око”, “зуб за зуб”, говорили деякі фермери. “Проти ворога треба вживати його власної зброї”, говорили інші. Але більш холоднокровні фермери говорили, що такі вислови є неправильні. Ви чули, що говорив Снігурський. Хай багачі вживають проти нас індивідуальну помсту і терору, але наш спосіб боротьби проти них мусить бути інший. Найкращою нашою зброєю в боротьбі проти наших ворогів є організована акція. Вона сильніша, певніша і успішніша за індивідуальний терор, за нього перемога. Ви чули, що одного разу сказав Снігурський: “Товариші, я всецію з вами, в боротьбі проти малих і великих галапасів, але в нас мусить бути дисципліна. Якщо хто з вас вживатиме такого способу боротьби, що принесє шкоду і неславу нашому руху, то йому місце не між нами, бо він пускає воду на млин наших противників. Наші противники провокуютимуть нас різними способами, але ми мусимо зтримати повну холоднокровність і не дати себе спровокувати”. Без Снігурського ми безрадіні, бо він людина розумна і вмє добре орієнтуватися. Він наш провідник і коли ми втрачимо його через свою нетактичну поведінку, то наша справа буде заклопана.

Так аргументували більш холоднокровні фермери з тими, які готові були платити куркульню “оком за око”, “зубом за зубом”, а лише та велика популярність, якою тишівся Снігурський між біднішими фермерами в околиці, стримувала їх від страшної помсти над багачами.

Але пару днів пізніше сталося щось таке, що на перший погляд виглядало на помсту бідніших фермерів над багачами. Багач Петро Сиродів мав сім шпихлірів з пшеницею на своїх фармах. Думав тримати її аж до весни, бо сподівався, що тоді вона буде дорожча. Вміжчасі перенесувався з моргеджовою компанією, а навіть пару разів їздив до її офісу в місті С. в справі пів секції землі, що належала до його сусіда Юрка Микитинного, але була заморгеджована і Микитин задолжився з ратами до компанії. Коли компанія повідомила Сидорова, що може купити задаток на землю Микитинного, Сидорів негайно вийшов до агента місцевої залізничної станції і замовив чотири залізничні вагони на пшеницю.

Приїхали вагони і Сидорів почав одного вечора скликати фіру, щоб помогли йому на другий день рано вивезти пшеницю до міста. Сидорів підрахував, що треба вивезти найменше 7,000 бушлів пшениці, а решту 8,000 бушлів можна затримати до весни. Кожний багач обіцяв дати по кілька фір і на другий день рано біля Сидорова шпихлірів, що були розкінені на чотирьох фармах, було понад сорок пар коней. До бідніших фермерів Сидорів навіть не ходив за фірми, бо знав, що вони відмовляться.

Отворили шпихліри на фармі біляко хати і почали кидати шухфами пшеницю на сани. Раптом тих, що накидали, почало щось душити в горлі і в грудях. Це був гострий запах газоліну. Перо Сидорів був в хаті. Він частував горіакою фермерів, що зїхалися везти пшеницю до міста й чекали в хаті своєї черги щоб заїхати біля шпихліра, коли ті, що скорше приїхали, скінчать набирати. Коли до хати вїг один багач із шпихліра і повідомив Сидорова, що його пшеницю чути газоліною, то той зі словами, “що ви кажете?”, побіг з хати. Прибіг до першого шпихліра, черпнув рукою пшениці і попохав. Чути газоліною. Побіг до другого, те саме. Поїхав сльми до шпихлірів на другій, третій і четвертій фармі. Всю пшеницю чути газоліною.

(Далі буде.)

ПРАЦЮВАВ ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСІ І СТАВ ПЕРЕДПЛАТНИКОМ “ФАРМ. ЖИТТЯ”

Смокі Лейк, Алта. — Комітет єдиного фронту в Порт Смокі Лейк скликав 1 червня масовий мітинг фермерів, на якому обговорювано багато важливих справ. Тов. Еланук висловив промову, в якій вказав на дальші плани в напрямі будування єдиного фронту та закликав присутних до єдності без різниці їхніх переконань та організаційних приналежностей. На мітингу було около 80 осіб. Вплив ідеї єдиного фронту поширюється з кожним днем.

Плану масового мітингу відбулася товариська забава з танцями, з якої вилучило \$6.40. Ці гроші призначено на покриття коштів комітету єдиного фронту у зв'язку з його організаційною справою.

Ще хочу сказати, що в травневій кампанії я доложив трохи праці і зібрав \$1. пресового фонду на “Фарм. Життя”. Жертвували такі товариші: Б. Ламаш 20 ц.; по 10 ц.: І. Березюк, І. Скрукват, Дж. Чорнакоза, В. Кінасен, С. Селасі, по 5 ц.: М. Дунгрен, Н. Соррокан, Луї Окручак, І. Дубець, Дж. Томсон, С. Корбут.

В імені робітничо-фермерської преси всім жертводавцям складоа шпору подяку.

Крім цього вислаю до адміністрації ще один долар, як нову передплату на “Фарм. Життя”, бо бажаю стати передплатником нашої фермерської газети.

Іван Березюк.

ТО ЩЕ НЕ КІНЦЬ

Бомбастичні записання що італійському фашизмові вже вдалося опанувати Етіопію, ще не є дійсністю. Частина Етіопії кривавиться в кітях фашистських розбійників. Основна армія Етіопців розбита, король Селасі покинув країну, але маси етіопійського народу далше продовжують боротьбу проти нападника.

Це правда, що ця боротьба не є формальною війною, що збройні сили Етіопії слабі, що але озброєні, — все це так. Але з кожним днем зростають повстанські загони. Один з тих загонів оперує так близько, як цятьдесет миль від столиці.

Розбита регулярна етіопська армія, покинена частиною провідників, в перших днях “перемоги” італійської армії в дійсності була прихилка. Але за пару тижнів пізніше повстанські ватаги почали діяти, італійський фашизм став їх відчувати.

На тім не кінчається клопотли італійського фашизму. В дальшій окупації території Етіопії (до тепер італійські війська ще не забрали всієї країни) італійський фашизм буде стрічати серйозні великі перешкоди в справах організування адміністрації, — іншими словами, італійському фашизмові прийдеться ще довго провадити фактичну війну з етіопським народом за цілковите опанування країни.

ІСТОРИЧНІ ЗНАХІДКИ З ПЕРЕД 3,000 РОКІВ

При експедиції пісковника з Лисей Горі в кременецькому повіті робітники відкрили печеру, в якій находилося 9 людських кістяків з білими камініями топір і посудом. Знайдена рукою. Державний археологічний музей у Варшаві вивчав на місці д-ра К. Яжджевського, який відкрив у печері два отвори і коридор високій на півтора метра, а довгий на 10 кроків. На його думку в цьому місці находився абришній гробовець, де ховано небільш ніж сім абронею, їкою та різніми предметами. Печера находить на його думку з перед 500 літ перед Христом. В тих сторуках посиджувалися ще каменем, коли деінде були вже знані бронзи і залізо.

Книга про людину, що зрушує з місця всесвіт

Книга “Сталін” — останній твір славетного революційного письменника Анрі Барбюса. Мистецьким пензлем змальовує Барбюс образ людини, “через яку розкривається новий світ”, той новий світ, що його письменник пристрасно любив, у якому вбачав він заключний манік для всього трудового людства. Добре розуміючи всю грандіозність ставленого перед собою завдання, Барбюс вкладає в цю роботу всю силу свого величезного таланту. Він дає багато блискучих — правдивих і простих сторінок, які з високим і стилем своїм відповідають величчю простоти того, кому присвячено цю натхненну книгу.

Барбюс простежує етап по етапу роботу Сталіна, за яким по всіх закутках Росії й Закавказзя женуться жандарми, якого несподівать меншовики і якому вже в ті роки старик-селянин Хашим говорить слова, зміст яких раз-у-раз повторюють мільйони владичів і опресавлених телемодерністів. “Старик Хашим своїм простим серцем мусульманського селянина відразу зрозумів Сосо і перейнявся глибоко повагою до нього. Одного разу він сказав йому: “Я, найменша і в минулому загнана людина, тебе визнаю. Я хочу сказати про тебе дещо таке, що не всі знають. Ти — афірхаца... (герой героїв). Ти народжений громом і блискавкою. Ти спритний і мудрий, у тебе велике серце”.

“Сталін — це Ленін сьогодні”, лише далі Барбюс і від першого до останнього розділу червоною ниткою через увесь твір проходить ця думка. В натхненних рядках показує Барбюс, як молодий Сталін одержує зза кордону могутню зброю — ленінську “Искру”. В 1903 році Сталін у тюрмі дістає звістку про розкол на II з’їзді РСДРП. Цієї хвилини не вагаючись, він одразу цілком приєднується до позиції, зайнятої на з’їзді Володимиром Ильичем. “З Леніним”, — вирішує він. У розділі “Гігант” Барбюс, підкреслюючи, що “між Леніним і Сталіним розходжень ніколи не було”, і яскраво показує, як невдільна політична біографія Сталіна, все його життя і боротьба від Леніна.

У 1903 році 24-річний Сталін дістає перший лист від Ільїча, а в 1905 році на Таммерфорській конференції відбувається їх перша зустріч. Вони поруч перед нами — образи Леніна і Сталіна. — Ось вони на стокогільському з’їзді, ось у наступному році Сталін їде в Берлін до Леніна, у цьому ж 1907 році вони на лондонському з’їзді; разом з Леніним провадить далі Сталін боротьбу проти отзовистів, разом з Леніним провадить він кампанію проти “богостронств”, пристрасно і пертомна їх боротьба проти ліквідації усеїх мастей і, зокрема, проти Троцького. Говорючи про період 1909—1911 роки, Барбюс пише: “Ленін висерто, пристрасно борючись з запевдинством і Сталін увесь час біжить назустріч з ним”. У 1911 році Ленін пише про кореспонденцію тов. Сталіна: “Кореспонденцію тов. Кошик заслуговує на величезну увагу всіх, хто дорожить щирою партією... краще спростовання поглядів і надій наших “примирителів та угодників” важко собі уявити”.

Барбюс у роботі, в боротьбі показує образ кращого учня і великого соратника Леніна. Ось об’являє Сталін партійній організації Росії, редагує “Звєзд”, він — один з засну-

вачів “Правди”. Ось Сталін, щойно повернувшись з далекого заслання, захищає ленінську лінію на квітневій конференції, на VI з’їзді партії в серпні 1917 року. Нарешті Велика пролетарська революція, безмірна роль у ній пориша Сталіна відомо кожному трудящому у на передодні якої, за словами тов. Калініна — “Сталін — один з тих небагатьох, разом з якими Ленін вирішує питання про повстання, конспіруючи це від Зінов’єва і Каменева, тодішніх членів ЦК”.

І. В. Сталін

І коли трудящі людство цілого світу, щавимовно боліло вразила звістка про Ленінову смерть, Сталін, давши історичну клятву біля труни свого учителя і друга, повів вперед гігантський корабель революції, підняв мільйони людей на боротьбу за безсмертну справу Леніна. “З перших таки кроків радянської влади Сталін, коли було потрібно, заступав Леніна, і він продовжує заступати Леніна, коли його не стало”. З блискучою розповіддю про виключну роль Сталіна у великій пролетарській революції, про всевітньо-історичні перемоги соціалізму, здобуті за проводом товариша Сталіна, з залізною послідовністю впливає провідна думка — “Сталін — це Ленін сьогодні”.

“Залізна рука” — так зветься розділ, у якому Барбюс подає полотно громадянської війни в країні рад і огляд ролі Сталіна як організатора і натхненника незабутих перемог над озброєними силами ворогів. “На якому б фронті громадянської війни не виникала особливо грізна небезпека, — виступи посилає Сталін”.

Вони стоять перед нами, грозові дні боїв і штурмів, коли на численних фронтах вирішувалася доля революції, коли, зрештє криві крапчик, завойовані були перемоги Червоної армії. Царинський фронт, пермський, петроградський, західний, шведський, знову західний, знову піднесені у 1918—20 рр. тут діяв Сталін. Див і величезно домагаєся перемоги, в найважчих умовах, в найскладніших обставинах змагаєся, щавимовно, в драматичних обставинах громадянської війни,

аж ніяк не були несподіваними для тих, хто знав цю людину. Він тільки застосував у повій сфері діяльності свої особисті дані”. І Барбюс блискучо показує, що вся військова діяльність Сталіна “ці що інше, як справжній марксизм, переплеснений на поля боїв”.

У розділі — “Сузір’я національностей” письменник показує, як титанічними зусиллями партії більшовиків, її мудрого вождя й учителя роз’язане в країні рад одне з найскладніших і найважчих питань — національне. Він по-

казує, як на відміну від світу капіталу, з його звирячим шовінізмом, національною ворожістю і гнобленням, тільки світ соціалізму, відбиваючи найглибші жадання і прагнення цієї складної проблеми. З ім’ям Сталіна зв’язаний розквіт і частя всіх народів Союзу, історичну долю яких стисло і майстерно змальовує письменник.

Ось Україна. “Українське питання мало зовсім виняткове значення. Після Жовтневої революції ця країна, що так довго пригнічувалася царським деспотизмом, — він прищеплював їй насильницьку русифікацію, начебто хворобу, — стала ареною запеклих громадянських воєн, боротьба українських робітників і селян проти ради, боротьба робітників Донбаса проти кадетських банд, німецької окупації, новалення демократичної диктатури та інсторичних, що не утрудняло себе ніякими демократичними комедіями, інтервенція Антанті (французька ескадра в Чорному морі), загрозлення України Денкіним, боротьба з Врангелем. На Україні носідишня політика і дідова тактика вирішували все”.

Тоді Сталін є натхненником і організатором перемог українського трудового народу в громадянській війні в складніших обставинах. Визрає підкреслює це Барбюс: “Сталін був, як відомо, посланий на Україну в 1918 р. і займає там не тільки військовими, а й економічними та політичними справами. У березні 1920 року він був представником ЦК РКП на IV українській партійній конференції, а в 1923 р. брав участь у IV на-

Тов. Йосиф Сталін про розгром Білополяків в 1920 році

16 років тому в червні 1920 року, Червона Кіннота прорвала фронт польської армії, яка несподівано вдерлася на територію Радянської України. Хотіли пани відібрати землю від українських селян, заводи від українських робітників, поневолити український народ за допомогою своїх наймитів — Петлюри, української буржуазії.

Товариш Й. В. Сталін, який був безпосереднім організатором ніщівної віддачі панським загарбникам, в розмові, що була вміщена в газеті “Комуніст” від 24 липня 1920 року повідомляв:

“Рейд нашої Червоної кінноти почався 17-го червня. Ранком цього дня, згорнута в кулак, Червона Кіннота вдерлася по другій польській армії, прорвала фронт Супротивника, рейдом пройшла район Бердичева і ранком сьомого червня зайняла Житомир...”

Друга польська армія, через яку пройшла наша Кінна армія, оказалась виведеною з ладу, вона втратила понад одну тисячу чоловік пополеними та близько 8,000 чоловік заручками...”

Третя польська армія (район Києва) оказалась відірваною від свого тилу і опинилася перед небезпечкою бути оточеною через це почався її за-

гальний відступ в напрямку Київ—Коростень... Шоста польська армія (район Кам’янець - Подільський), втративши опору на своєму лівому флангу, із побоювання бути притиснутою до Дністра почала свій загальний відхід... З моменту прориву почався назагалний стрімкий наступ по всьому фронті.

“Відірвана від своєї бази та втративши зв’язок, третя польська армія опинилася перед небезпечкою потрапити в полон цілком. Через це вона почала палити обози, висаджувати в повітря склади, висувати гармати. Після перших невдалих спроб до відступу в порядку вона змушена була кинутися в бігство (поголовне бігство). Третина армії (всього в третій польській армії нараховувалося близько 20,000 бійців) впала в полон або була заручлена; друга третина її, якщо не більше, покидавши зброю, розбіглась по болотах, лісах — розсялася...”

“Теперішній стан на фронті можна обрисувати у такій спосіб: шоста польська армія відходить, друга відводиться на переформування, третя фактично не існує, її замінюють нові польські частини, взяті з західного фронту та із далекого тилу.

Червона армія наступає по всьому фронту”

СЛАВА НАШІЙ СОЦІАЛІСТИЧНІЙ БАТЬКІВЩИНІ

“Як змінилось лише Україна. Вона стала країною колгоспів. Мільйони колишніх бідняків і середняків, які разом з російськими робітниками та селянами гнали в 1920 році поляків, тепер переможно будують своє соціалістичне колгоспне господарство, сміливо й успішно завойовують заможне культурне життя.

Лице села змінилось. Зник куркуль, що був тоді ще подарем становища, який тримав у своїх руках бідноту. Разом з ним зникло колішнє темне закабалене село. Народилось нове колгоспне село. У цьому селі живуть і працюють нові люди, в яких є певна мета — нове, світле, культурне життя — соціалізм.

Це нове колгоспне село вже все письменне. З його молоді росли і ростуть все нові й нові тисячі інженерів сільськогосподарства — агрономів, зоотехніків, ветеринарів, учених, дослідників. Виросли і ростуть все нові й нові тисячі вчителів, техніків та інженерів, які обслуговують нову соціалістичну техніку кол-

госпного господарства. Цю техніку дала село нова соціалістична індустрія великого Радянського Союзу, братерського трудового союзу трудящих національностей, які раніше пригнічувались російським царизмом.

Тепер усі трудящі всіх національностей дружно й переможно будують нове життя, будують його за мудрим проводом комуністичної партії і того, хто прийняв провод з рук Леніна — нашого любимого й непохитного Сталіна.

На основі потужного піднесення всього народного господарства, робітників і селян Радянської України створили і розвивають українську соціалістичну культуру, літературу, мистецтво.

Нема вже більше тієї України, яка була п’ятнадцять років тому. Є нова квітуча соціалістична Україна, Україна колгоспів, Україна найновішої могутньої індустрії”

(З статті С. В. Косіора в газеті “Комуніст”).

АНТИУРЯДОВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ПОЛЬЩІ

Ряд газет в Польщі, повідомляючи про ція так званого “селянського свята”, організованого партією “строїництво людство”, підкреслює масову участь селян у мітингах і демонстраціях, які відбулися 30 і 31 травня. Опозиційні газети одностайно потверджують, що число учасників “селянського свята” перевищувало мільйон чоловік.

Паради, що відбувалися після XII партійного з’їзду, Сталін різко підкреслював “усе величезне значення правильної національної політики на Україні не тільки з внутрішнього, а і з міжнародного погляду”.

Великою ідейною глибокою і художньою окраскою відзначений висновок Барбюса: “Оже, ось воно — радянське роз’язання переможного національного питання”.

Газета “Робітник” повідомляє текст резолюції, ухваленої селянськими мітингами після резолюції “говорити”. Тільки цілковита зміна політичної обстановки може вивести Польщу з теперішнього грізного становища і господарської катастрофи та створити передумови для неминучої соціально-економічної перебудови. Тим же селяни вимагають конституції, яка забезпечує демократичні принципи, зміни виборчого закону, розуєчку теперішніх законодавчих пагал і організації місцевого самоврядування.

За такими міркування внутрішніх справ на 1 лютого 1935 року в Янові, 331 тисяча молодих жінок, під впливом великих ладичів, займалася проституцією.

Смертність матерей

На днях можна було прочитати в швейцарській газеті “Ворлд Телеграм” редакційну статтю про велику смертність серед поліжниць. Між іншим писалося в газеті наступні слівця:

“Одна матір помирає на кожних 160 народжень у Нью Йорку! Це значить, що на кожних сорок жінок, які мали четверо дітей, одна з них помирає при родах. Смертність поліжниць є в Сполучених Державах два рази більша, ніж в якійсь цивілізованій країні”.

Яка причина такої високої смертності матерей у цій країні? В редакційній статті “Ворлд Телеграм” говориться про це ось що:

“Д-р Луїс І. Доблін, асесураційний статистичний експерт, сказав асоціації (Материні Сентер Ассосіейшн), що смертність при пологах може бути набагато зменшено, коли б міський департамент ініціював та медична професія оперували в міському розмірі, координуючи перед і після-поліжну обслугову з шпиталь-

ною обслугову пологами. Тепер департамент здоров’я має 36 перед-положних клінік, які можна бачити багато вагітних жінок. Та даючи поради лікарі не є присутні при пологах, а та людина, що відбирає дитину, знає дуже мало, а часто нічого не знає про поліжницю. Часто матері покидають шпиталь передчасно. Дома вони не мають доглядачок, а навіть займаються домашньою роботою”.

З цього видно, що найбільше помирає під час пологів бідніша жінок-робітниць. Причому брак належного догляду та передчасний поворот до праці. А одне й друге є наслідком убожества.

Буржуазія любить часто хвалитися, що вона дбає про родину та підтримує таку. Велика смертність серед матерей виявляє цю фальшиву хвалю буржуазії. Лише радянська влада дбає про матерей і робить усе можливе, щоб зменшити смертність серед поліжниць. І на цій ділянці має величезні досягнення.

“МЕНЧЕСТЕР ГАРДІАН” ПРО ПОВІТРЯНІ ОЗБРОЄННЯ НІМЕЧЧИНИ

Дипломатичний оглядач “Менчестер Гардіан”, спійняючи на озброєннях Німеччини і особливо на її повітряних озброєннях, пише, що тепер навряд чи можна сумніватися, що Гітлер відмовиться укласти повітряний пакт з Англією та Францією на основі рівності повітряних сил усіх цих країн. За словами оглядача, Гітлер поділяє погляд Герцига, за яким Німеччина повинна мати повітряні сили, що дорівнюють об’єднаним силам Англії і Франції. Однак він додає, що пакт на таких умовах створив би для Англії становище, з яким вона не може згодитися.

Якщо Німеччина, — пише оглядач, — не змінить свого погляду, укласти західний пакт буде неможливо. Повітря-

ні озброєння Німеччини провадяться в найсуворішій таємниці. Нема ніякого сумніву, що Німеччина вже випередила Англію. Німеччина ще поступається їй щодо якості літаків. Але її теперішні виробничі можливості лишили далеко позаду Англію. Звичайно, в Німеччині відчувається нестача довідчених льотчиків. Аварії в лімецькому повітряному флоті досягли очевидно величезних розмірів; пилані обчислення дають підставу твердити, що в Німеччині в середньому щодня гинуть 3—4 льотчики. В той же час Німеччина, укріплюючи узбережжя Північного моря і Рейнську область, робить себе неуразливою на Заході.

СУМНІ ВИГЛЯДИ НА ПОЛІПШЕННЯ ЖИТТЯ ПІСЛЯ ЖИВ

Сендріжж, Іван. Важко було змієши пресної кампанії, а я ж тепер посилав 50 р. передплата за “Фарм. Життя”. Більше не маю. Це така мієнєвність в Північній Манітобі, де нема звідки взяти грошей. Лише каміни і болота, кілька миль один від одного.

Колєсь тут було більше фармерів, але, що тут дуже важко зробити єже-таке життя, поліпшити фармерування і виїхати до інших місцевостей. За ними лишилося величезні купи каміння, що вони його повнігали з землі. Ті, що тут лишились, займаються випасом худоби і молочарством. Відомо, що для худоби треба сіна і його тут не бракує. Але в тому, що всі великі сіножаті належать не до фармерів, а до різних компаній та муніципаліт. Перміти на кожен сіножаті продаються на аукціоні, де фармери цінують ціну один одному. Є й мієнєвність до цього, які умисно штовкнуть ціну виору для них, що бійсно хочуть купити право на кожен сіножаті.

Требя сказати, що такі процеси відбуваються заки сіно починає рости, тобто на весні. Минулого року такі перміти належали тільки одному, бо аж 15 сіножаті вкочер землі. Описав так, що з багатьох фармів фармери не взяли ні одного стебла сіна. Великі товчі муніципалітів сіна завели сіножаті і не можна було до них вступити. Це дуже відноситься на фармерах, які не мають достатньо сіна, мусіли продавати худобу за безцінь, щоб зримати лише тіні корови, ям кожного ранку і вечеря згинули тійки, а молочарні забороу-

сметану за безцінь. Цього року знову посуха, висунує вже болота з минулого року, а разом з ними й засіви. Городищу вже пересушило, що не буде ані цибульки, ані в що її закринити.

На сіножатях ще стоїть вода. Можливо, що до часу косовиці вона висохне і сіно буде, як не нове, то старе, яке ще минулого року заплало, а не зібране.

Ціє хотіли сказати, чому я нічого не зібрав для своєї преси. Поверне тому, що тут живуть фармери не української народності, а по друге вони не є класово свідомі і дуже важко їх переконати, щоб вони дали кілька центів для нашої преси. Три млі на сід від нас закупається українська колонія Польден. Там є кілька читачів “Фарм. Життя” і я бажав би довідатися від них, що вони зробили своєї преси. Хоча б тільки трохи ліши і в білєтє населення, то пужає така саж, як і в нас. Я вірю, що вони несе таке дещо зробили для своєї преси.

Фармер.

Десять процент населення Сполучених Держав заражені страшною недугою — сифілісом. З того одна четверта частина засуджена на каліцтво. Таке сказав на днях др. Ірл Мур, директор сифілістичної клініки при університеті Брукса Ганксана. При тому він заявив, що ця недуга є найбільшою проблемою здоров’я в цій країні й при найкращих заходах її не вдається побороти. Біда лише в тому, що до найкращих заходів далеко,

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WOMEN AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS IN THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Орган для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видав Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Oor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

МАНІТОБСЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ ЗАЛИЦАЮТЬСЯ ДО ФАРМЕРІВ

Уряд Брекенна нагло розв'язав парламент і розписав загальні вибори в Манітобі на 27 липня. Наглим розписанням виборів Брекен хотів заскочити несприятелів своїх політичних опонентів й не дати їм нагоди представити в дійсному світі 14-літній рекорд того уряду, що називає себе прогресивним, до того ще й фармерським.

Рекорд Брекенового уряду є рекордом уряду, що робив все можливе, щоб звалити весь тягар економічної кризи на плечі манітобських фермерів і робітників. Цей рекорд відомий є кожному фермерові і робітничкові в Манітобі.

Двопроцентове оподаткування мізерної заробітної платні робітників, зниження пенсій для матерей, зменшення числа порсів на фармах, зменшення числа урядових ветеринарів на фармах, зменшення грантів для шкіл на фармах, цілковите занедабання догляду відмова реліфу голодним і невбраним фармерським родинам, незадовільне залагодження справи насіння для фармерів минулої весни й багато інших справ, яких ми всіх наводити не будемо, найкраще свідчать, кому служив уряд Брекенна й чий інтерес він обороняв.

Коли голодні й невбрані фармери з неорганізованих дис-триктів (з дис-триктів, де нема муніципалів) приходили до уряду Брекенна й зі сльозами в очах просили допомоги для своїх родин, представляючи йому жадливі, прямо немовірні картини життя на фармах, то представники Брекенового уряду мали для них завжди одну і ту саму відповідь: «Уряд не має грошей, бо ви не платите податків». А коли фармер з останнього стогнав, щоб заплатити податок і врятувати свою фарму від проклятих податків, а описав не має за що купити мішок муки до хати і просить реліфу, то представники уряду кажуть таке: «Ти маєш гроші, бо ти заплатив податок, тобі реліфу не треба».

А як мала справа з реліфом для фармерів в організованих дис-триктах, тобто в тих, де є муніципалі? Коли фармери приходили до уряду й говорили йому, що муніципалі відмовляють їм реліфу, то уряд відповідав, що ми вам нічого поради не можемо, бо це така справа, яка вповні залежить від вашої муніципальної ради і ми в її дію не можемо вмішуватися.

Але в той сам час уряд розсилав листи до муніципалів, щоб вони якнайменше видавали грошей на реліф для голодних фармерських родин. В той сам час уряд Брекенна з найбільшою точністю виплачував проценти банкієрам, які пожирали половину бюджету, тобто всіх доходів провінції. В той сам час уряд Брекенна збільшував видатки на поліцію й посилав її проти фармерів, коли ті масово приходили до муніципальних офісів домагатися реліфу, або відтягнення продажі фармів за залегли податки. На такі справи так звані «прогресивні» й «фармерські», а останніми часами ліберально-прогресивний уряд Брекенна завжди мав гроші.

Цей рекорд Брекенового уряду повинні згадувати собі манітобські фармери й робітники на 27 липня. Ні одного голосу на кандидатів реакційного уряду Брекенна, тобто на ліберально-прогресивних кандидатів. Ні одного голосу на кандидатів того уряду, який виголоджував тисячі фармерських родин в Манітобі, якому делегация жінок, після того, як Брекен отримав пенсію для матерей, говорила, щоб любив дітей цих матерей, коли не хоче ними зацікавитися.

Ці слова жіночої делегации найкраще свідчать про рекорд Брекенового уряду. Забути їх не може і не повинен кожний фармер, як буде йти до голосування на 27 липня. Він не сміє забути, що уряд Брекенна є голодомором невщипних дітей фармерів і робітників, що уряд Брекенна є найкращим оборонцем інтересів великих капіталістів, які коштом цих голодних і недоядених дітей робили і роблять величезні зиски.

Уряд до фармерів починає залицатися консервативна партія в Манітобі, партія свого часу дискредитованого манітобського уряду Робліна, партія найчорніших реакціонерів і найбільших капіталістів Канади. Ця партія підходить тепер до манітобських фармерів зі своїм новим провідником Е. Ф. Вільямсом, адвокатом і «фармером», який був консервативним по слом до домінального парламенту на округ Суріс під час Бенетового режиму.

Новий консервативний провідник заявив, що нова програма консервативної партії в Манітобі має бути більш ліберальною, як програма ліберальної партії, більш прогресивною, як прогресивної партії, але одночасно вона затримає все те, що є добре в консервативній програмі. Нова програма консервативної партії має забезпечити інтерес манітобських фермерів, заявив Вільямс. А щоб можна було успішніше підійти до фармерів, то Вільямс пропонує, щоб змінили назву старої дискредитованої консервативної партії на «незалежна консервативна фармерська партія».

Вільямс обіцяє, що його партія дасть фермерам «справедливість», коли прийде до влади в Манітобі. Але фармери знають таке про чому докоч консервативної класи. Вони знають, що буржуазні уряди однакові всюди, де б вони не були. Яку «справедливість» дадуть канадським фармерам консервативний уряд Бенета, таку саму «справедливість» дадуть консервативні манітобським фармерам, як би дісталися до влади в Манітобі.

На кого ж голосувати манітобським фармерам в надходящих провінціальных виборах? Ми вже сказали, що ні один фармерський голос не повинен впасти на кандидатів реакційного ліберально-прогресивного уряду Брекенна. Ні один фар-

МАКСИМ ГОРЬКИЙ

Після довгої хвороби помер в Москві 18 червня найбільший і найвидатніший радянський письменник Максим Горький. Помер він на 69 році життя на недугу легенів.

З смертю Максима Горького усї народи Радянського Союзу втратили великим смутком, бо в ньому трудящі робітничо-селянської країни і трудящі всього світа втратили найбільшого революційного письменника й палкого бійця за краще життя трудящих мас, за новий соціалістичний світ.

Радянський уряд офіційно проголосив жалобу в цілій країні. Тіло великого письменника буде поховане з повними державними почесностями.

Максим Горький завжди до старшого, але переджовтисвого революційного покоління письменників, твори якого читало та на яких виховувалося тогочасне й теперішнє молоде покоління.

Максим Горький належить до тих велетнів, яких людство віддигає тільки в певних періодах.

Максим Горький належить до тих велетнів, яких людство віддигає тільки в певних періодах. Коли ж говорити про трудящих, про пролетарів, для яких жив і працював цей великий геній, то ми покищо не знаємо сили, що дорівняла б Горькому в світовій революційній літературі, в письменстві. Тому населення радянської країни й трудящі цілого світа втратили в Горькому свого близького друга, учителя, оборонця — людину одночасно велику і близьку, і недосяжно величезну своїх творів, і людину творами, бо ніхто не міг так просто, так кожному зрозуміло, так аж до болю реалістично змалювати життя і боротьбу найбідніших; з такою силою здемаскувати нахабства найбагатших; так рішуче зірвати маску з лицемірних, як це зробив в місцевих творах Максим Горький.

Олексій Максимович Пешков став Максимом Горьким в літературі й в житті так саме, як Володимир Ілліч Ульянов став Леніним в марксизмі-ленінізмі й в революції. Залишився інтернаціональною сиротою безбатьківкою, зарібницькою род-

ни, М. Горький сам пройшов усі ціابل задренного життя бездомного босака, волжського бурлака і степового «бродяги», перед яким були зачинені не тільки двері царської школи, але й двері людського життя, домашнього оточення. Навіть коли його вибрано було членом академії наук, дореволюційна бюрократична Росія замкнула перед ним ці двері.

Власними силами цієї великої людини пробивав собі шлях в літературі й в «Діна Життя» вибився в Московський Художній Театр та в коло таких світових російської літератури; як Чехов, Толстой, Андреев. Проте й тоді і до самої смерті Максим Горький залишився з тими, з яких він вийшов, проте найближчим для нього людьми, товаришами залишилися Ленін, Сталін, ті, що стали на чолі Жовтневої революції й повели пролетаріат та трудове селянство в бій за повалення царату, буржуазії й за встановлення диктатури пролетаріату.

Максим Горький хворів довгий час. Нужденні дитячі й дорослі роки, тяжкі повевірення, царські тюрми нагородили його невилічимою недугою. Він примушений був через довгі роки жити в Італії на острові Капрі й тільки в 1932 році приїхав до Радянського Союзу вже на постійний побут, де й залишився на революційному посту до самої смерті.

Смерть Максима Горького — це величезна втрата для усього культурного людства, зокрема для трудящих мас. Але як кожна велика людина, Горький лишив за собою таку спадщину, що на ній вжитимуться все нові й нові пролетарські покоління. Горький помер — його праця, його спадщина ніколи не помре.

КОЛГОСПНИЙ ПАРК КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ

Еланець, Одещина. — В колишньому маєтку поміщика Ковальова, в розкішному саду видкрявся колгоспний парк культури й відпочинку. Понад 2,000 колгоспників, робітників МТС, учителів і службовців відпочивають і веселяться тут у вихідні дні.

В ІСПАНІЇ СТРАЙКУЄ 600,000 РОБІТНИКІВ

Мадрид, Іспанія, 20 червня. — За повідомленням Асошієтед прес, страйк іспанських робітників поширився по усій країні й охопив понад 600,000 робітників. В самому Мадриді страйкує понад 100,000 осіб.

Під час подітичних зустрічей, говорить повідомлення, в 3-ох іспанських містах — Сантандер, Валадолід і Морон — в п'ятницю вбито 5 і ранено 8 осіб. До страйкуючих іспанських робітників передчорно прилучилося 100,000 робітників в Барселоні. Реакційні місць влади заявили власникам підприємств, щоб, не зважаючи на страйк, відкрили свої підприємства.

мерський голос не повинен впасти на кандидатів консервативної партії, яка підходить до фермерів з новим провідником і з юшими обіцянками, особливо з обіцяною «справедливих» цін на пшеницю та інші фармерські продукти.

Жоден буржуазний уряд не дасть фермерам справедливих цін за їхні продукти, бо це може зрівняти тільки тоді, коли усунеться галація між робітничими зисками контогм фармерів і робітників. Справедливі ціни за свої продукти дістануть фармери тільки тоді, коли будуть знижені ціни за продукцію проти капиї системної й повалити її з її урядами. До цього йде, до цього мусять прийти, але воно дабере ще трохі часу.

Трудящі Манітоби можуть частинно подізнати своє життя надходящими виборами. В який спосіб? В той спосіб, що фармерських кандидатів: комуністичних, сїєцифічних і едшо-лющих Іспанії й Франції, які об'єдналися в національний фронт й утворили такі уряди, які обіцяли дати селянським і полетарським робітникам, які обіцяли боротися проти війни й фа-

Всесоюзна нарада дружин господарників і інженерно-технічних працівників важкої промисловості, яка відбулася в середині травня в Москві, та на якій зготовлено план боротьби за культуру, рабське життя, піднесення виробництва — за соціалізм. На цій нараді були також провідники-жінки промисловості — важкої, будівництва, шахтарської й інших. На картині — члени президії наради, а між ними т.т. Сталін, генеральний секретар ВКП(б), і Орджонікідзе, народний комісар важкої промисловості.

Чому багаті повинні платити кошти кризи

Багато фермерів почували себе вдоволеними, як би вони мали 5 процент чистого зиску річно. Як би вони мали 10 процент чистого зиску річно, то говорили б, що варта на світі жити, що перед ними стоїть світла будучність. Дайте їм 20 процент чистого зиску річно, то вони аж кипітимуть від ентузіазму. А як почували б себе фермери, як би вони мали 96 процент чистого зиску річно? Цього не можна сказати, бо жоден з них такого багатства не переживав. Може деякі снили про це, але це було вночі, коли ніхто на них не дивився.

Але 96 процент чистого зиску є звичайним явищем для індустріальних магнатів, які мають шери в текстильній індустрії. Зізнавши перед королівською комісією Торжана в Монреалі, сер Герберт Голт признався, що Домініон Текстайл Ко., в якій він є заступником президента, мала 96.8 процент чистого пересічного зиску за останніх 31 років. Цей прекрасний зиск треба завдяжити «доброму управлінню», сказав сер Герберт Голт, додаючи «Коли ви застановитеся над оригінальною небезпечкою, яка грозила синдикатові, що вложив гроші, то я думаю,

що то є зовсім справедливо, щоб вони зробили достаточне винагородження». В 1905 році, коли наступила злука кількох менших текстильних компаній, шервці Домініон Текстайл Ко. дістали звичайних шерів на \$5,000,000 за \$500,000, які вони вложили в бізнес. З тих \$500,000 сер Герберт Голт вложив \$100,000. В 1908 році компанія виплатила своїм шервцям \$250,000 дивидендів, або половину всіх тих грошей, які вони вложили в бізнес. Такі самі дивіденди виплачувано шервцям кожного року аж до 1913 року, коли їм виплачено \$275,000 або 55 проц. від вкладеного капіталу. В 1914 році чистий зиск становив 60 проц., в 1918 — 70 проц., а в 1920 — 80 проц. Десять років пізніше, в 1929 р., чистий зиск вивинив вже 100 проц. В 1930 р. він дійшов до 150 проц. і таким він залишився по сьогодні, за винятком 1934 року, коли «бідна» компанія мала лише 120 проц. чистого зиску. За 31 років шервці Домініон Текстайл Ко. мали чистого зиску \$14,985,000 від \$500,000, які вони вложили в бізнес на самім початку. За весь той час пересічний становий зиск цих шервців становив 96.8 проц. річно.

Повинні ці гроші платити на одну з причин, чому фармерування не поплачується. Бо повинно бути для кожного зрозумілим, що коли група банкірів має 150 проц. чистого зиску річно, то когось тут вшахрвано. Одинокими, яких можна вшахрувати і визискати, є ті люди, які виконують корисну працю, ті, які продукують багатства країни. Фармери є бідні тому, що банкіри багаті.

І коли, як каже сер Герберт Голт, банкірам належить «відповідне винагородження» за їх грошові вклади, тоді ті, якікладають ціле своє життя в фармерування й працюють тяжко довгі години у велику спеку, заслуговують ще більше на людське життя, на відповідне помешкання і на економічну безпеку.

Є це ще одна з багатьох причин, чому багаті повинні платити, чому ті, які роблять 150 проц. чистого зиску річно й не виконують жодної корисної роботи, повинні бути оподатковані, щоб влегшити тягар тим чоловікам й жінкам, які в праці свого чола працюють, щоб забезпечити населення Канади в потреби життя.

Вигляди на добрі жнива вказують на потребу єдності фермерів

Якразні дощі випали дощі в дощалих околицях степових провінцій, щоб врятувати засів, і якщо не буде морозу або іржі, можна сподіватися доброго врожаю цього року.

Від самих стій гір в Альберті до сісів в східній Манітобі падали зливні дощі і гасили спрагу сощем жареної землі. І від Вінніпегу аж до самого Ліверпулу одночасно почали падати ціни на пшеницю.

Перший раз за недавні роки м'яти ні одна з буржуазних газет в західній Канаді не відважилася вийти з великим наголовом на першій сторони, що: «Дошї вартості мільйонів доларів принесли радість західній Канаді».

Мільйони топ дощу впадо в степових провінціях і кожна його крапля говорить фармерам: «Будьте готові боротися за ціни на пшеницю, бо коли не буде морозу або іржі, то в осені пшениця буде продаватися по такій ціні як той товар, що пригтовано в борнішого магазину».

Ліберальна преса в західній Канаді, включаючи «Ванкувер Фрі Прес», ратом омііа і це потіпає фармерів великою користою з виваних дощів. Консервативна преса на чолі з «Трибуном» заявляє, що: «Пшеничні ціни, на вістку про заливний дощ, впади. А далі починає лементувати: «Червне-

ві дощі прийшли на час і ціни на пшеницю впади у Вінніпегу, Ліверпулі і Шікаго.

«Кілька років тому, коли західна Канада не почувала себе молодою, такий дощ випадково називали дощем мільйонів доларів. Капопоти заводились людьми теперішнього віку... «зарабували нас в цієї простої радості по причині мільйондоларових дощів».

Цим разом буржуазна газета заговоріла ясно і це мене гонеріши показує, що канадські фермери не можуть мати багато надії на велику користь з доброго врожаю.

Через п'ять років посуха косила збіжжя. Мишлого року іржа паробила величкі шкоди, але буржуазна преса потішала фармерів, що «одні добрий врожай поставили фармерів напад на ноги». Зараз ліберальна преса мовчить і ані парі з уваги відпускає про втрати на добрий врожай, а консервативна преса каже, що така причина радін недовалим дощам.

Зараз Канада має 166,000,000 бушлів пшеничної надливки. Якщо погода буде весь час сприятлива, то в осені до цієї надливки можна буде додати від 400 до 500 мільйонів бушлів пшениці.

вагисти називали «файр сей», тобто програмою продажі впритуваних з вощі товарів. Ліберальна програма продажі канадської пшениці не доказала чуда. В збіжжів році 1935-36 містер Кінг продав лише 20,000,000 бушлів пшениці більше від Бенета рік передтим. Експорт канадської пшениці за теперішній збіжжів рік не сягнути ще навіть 200,000,000 бушлів.

Важним є те, що буржуазна преса в західній Канаді привітала недавні повідомлення про збиток в ліберальній програмі продажі впритуваних з вощі товарів. Ліберальна програма продажі канадської пшениці не доказала чуда. В збіжжів році 1935-36 містер Кінг продав лише 20,000,000 бушлів пшениці більше від Бенета рік передтим. Експорт канадської пшениці за теперішній збіжжів рік не сягнути ще навіть 200,000,000 бушлів.

Важним є те, що буржуазна преса в західній Канаді привітала недавні повідомлення про збиток в ліберальній програмі продажі впритуваних з вощі товарів. Ліберальна програма продажі канадської пшениці не доказала чуда. В збіжжів році 1935-36 містер Кінг продав лише 20,000,000 бушлів пшениці більше від Бенета рік передтим. Експорт канадської пшениці за теперішній збіжжів рік не сягнути ще навіть 200,000,000 бушлів.

Єрусалим, Палестина, 18-го червня. — Єврейська телеграфічна пресова агенція повідомляє, що з засідки на днів вбито єврей Якова Герсона. Число вбитих єврей в зв'язку з арабсько-єврейськими заворушеннями сягає понад 30 осіб.

РІФІ ДОМАГАЮТЬСЯ СКАСУВАННЯ ФАРМЕРСЬКИХ ДОВГІВ

Саскатун, Саск. — На масовому мітингу фермерів муніципалітету Грент і Бейн, в північному Саскочевані, на якому було около 300 фермерів, одностайно прийнято ряд важливих резолюцій, які вносили ріфні і радні тих двох муніципалітету. Найважливішим між ними були резолюції, які домагалися скасування всіх залеглих процентів від фермерських довгів, зниження процентів і істини в майбутньому до такої суми, яку фермери будуть в стані платити, заборона видавати форкложур на мергеджованій землі без згоди муніципалітету ради, позначення фермерів урядниками до установ, які мають за завдання погляджувати фермерські довги, і т. ін.

радіний муніципалу Грент віс, а Василь Стефанюк, радіний муніципалу Бейн підтримав резолюцію такого змісту: “Що цей масовий мітинг фермерів муніципалітету Грент і Бейн прийшов до рішення, що уряд не повинен давати дальших концесій на форкложур, поки на не цагадуть згоди муніципалітету ради.” “А далі хай буде рішення, що цей мітинг подякує е проти назначення професіональних людей, таких як адвокати, лікарі і їм подібні, урядниками до установ залагодження довгів: на нашу думку фермери, які розуміють положення своїх братів фермерів, повинні бути урядниками цих установ для залагодження довгів.” Дальша резолюція, яку виніс ріф Гоган, підтримав ріф Кондра, звучить: “Що муніципалітету Грент і Бейн є готові залагодити залеглі податки до такої пропорції, до якої превініональний уряд залагодить приватні довги фермерів.” Зроблено й прийнято високі, щоб копії цих резолюцій вислати до домініальних послів В. А. Токера і д-ра Б. Р. Флеминга, прем’єра Кінга, провініонального міністра здоров’я д-ра Юрка, превініонального посла д-ра Дж. С. Кінга і до саскечеванського прем’єра Петерсона.

Південний уряд і уряд Радяньского Китаю закликають до боротьби проти японських імперіалістів. На картині — армія Чан Кай-ші, довголітнього гнібителя китайського народу, яка стримує визвольну боротьбу китайських мас. Ген. Чан Кай-ші відмовився ставити опір японським грабникам і вислав свої війська на південь, щоб стримати наступ армії південного уряду.

Як повірити “Фармерське Життя” між українськими фермерами

Два рази кожного року наша робітничо-фермерська преса, в тому числі й “Фарм. Життя”, переводить пресову кампанію. Місяці травень і листопад стали вже традиційними місяцями нашої преси, в яких наші передплатники, читачі й симпатичні збирають залеглі й нові передплати та вносять свій фонд, щоб забезпечити дальше її існування.

Коллектування залеглих передплат і пресового фонду є дуже важливою частинною працею в пресових кампаніях й відіграє велику роль в забезпеченні дальнього існування нашої преси. У своїх звідомленнях про вислід пресових кампаній пресові комітети й дописувачі до нашої преси дуже часто висловлюються, що колектувати залеглу передплату, або пресовий фонд є далеко легше, як приєднувати нових передплатників. І коли переглянути звіти з пресової кампанії, які ми друкуємо на сторінках нашої преси, то виходить, що так воно досі було.

Тож боротьби й тих ідей, які наша газета пропагує. Вони за це не можуть приписувати фермерам, але тим “добродіям”, які завжди инілували, щоб фермер не довівся правди про причини свого злиденного життя, щоб він не знав, хто і в який спосіб грабує його мозолиту працю. Але в нашій газеті завжди можна наййти такий матеріал, за яким можна пізнати навіть до таких фермерів.

Великі пожежі на Західній Україні

В останніх днях зливу кілька великих пожеж навітало Полісся. В селі Щобой дрогичинського повіту згоріли 43 мешкальні доми, 62 ріжних господарських будинків і велика кількість живого й мертвого інвентаря. В селі Клешино пилицького повіту згоріли 44 мешкальні доми і 89 господарських будинків. Шкоди обчислюють на 200 тисяч зол. В містечку Берез Картувська згоріло 6 домів з господарськими будинками та інвентарем. Всі ті пожежі склалися в дні 15 ч. м. В місцевості Бадині столицького повіту згоріло 9,500 метрів соснового дерева, а в маєтку Перекалі згоріло 43 га соснового ліса.

В селі Богданівка пов. Зборів вибухла на обійстоу Франца Фільософа пожежа, яка за пів години знищила 51 мешкальних і 92 господарських будинки та 16 штук живого інвентаря. 200 осіб stratило дах над головою. Посуха і сніг знеможливили валивати мушчову акцію, в якій брав участь пожежний сторож містечка та з Данилювця Озніної. Тому що пожежа охопила рівночасно будинки положені при шістьох вулицях рятункова акція обмежувалася тільки до вношення з вогню дітей, старців і живого інвентаря. Хто з нараженням життя вилізе річи на город або до саду, втратив їх таксамо, бо вогонь знищив навіть дерева. Шестеро тяжко попечених людей відвезли до найближчого містечка, а кілька надів лікне попечених перевезли на місці лікар з Озніної. Згоріли три четвертинні сема. Утворився рятунковий комітет, що має зайнятися допомогою для логоріальців.

Поховали найбільшого пролетарського письменника — МАКСИМА ГОРЬКОГО

МОСКВА, 21 червня. — Прах Максима Горького, найбільшого радянського письменника, спочиває сьогодні вечером в стіні Кремля. Йосиф Сталін був сьогодні одним з членів почесної гвардії. Багато тисяч московських робітників прийшли повз урну, в якій був прах найбільшого в світі пролетарського письменника.

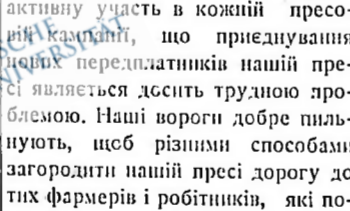
зали, були квіти пошани від французького уряду, бывшего часословацького президента Масарика і вінки майже з кожної країни. Анре Жід і Алексей Толстой були представниками світової літератури. Голова радянського уряду Мелотов заявив, що з смертю Горького Радянський Союз втратить найбільшу врату від часу смерті Леніна.

КАСАЄ ЯПОНСЬКІ КОНЦЕСІЇ БУНТУЮТЬСЯ

Сучон, Китай, 15 червня. — Сюди повідомляють, що понад 100 селян в селі Тан повстали проти місцевого уряду. Багато селян, які мають по свою дубильну зброю почали наступ на будинок місцевої влади. Повстання задушено після того, як влада вислати сильні загони поліції.

КАСАЄ ЯПОНСЬКІ КОНЦЕСІЇ

Ріо де Жашейро, Бразилія, 18 червня. — Бразилійський сенат застоповився над справою унешаєжних концесій з 2,410,000 акрів в стейті Амазонас, яку дано Японії для колонізації. Японі сенат унешаєжних концесій не рішився прийняти її, так як на другу половину її в 2,545,130 акрів, яку дано Японії в стейті Парана.

ЧОТИРИ САМОГУБСТВА ЗА ДОБУ

У Львові поповнено чотири самогубства за одну лише добу. На залізній дорозі між головним двірцем а Підзамчем знайдено останки порозрізаного на кавалки молодого мужчини. В залізничній гарадку на головний двірці повісився залізничний робітник Еміль Гек, що мешкає при вул. Бандрюкського. Крім цього Софія Рубінська і Ольга Шалашина нашіли пераду, а друга денатурованого спиритусу з метою покінчити з життям. Самогубства постали на ті днів та невщесених життєвих умов.

ЧОТИРИ САМОГУБСТВА ЗА ДОБУ

Великі пожежі на Волинні, в прикарпатській смолі Радзівської України, проваються тепер напружена праця при буванні торішнього року. Вже в червні, як і в березні, в місті Дубно, Горохіві і Крем’яні. Ця праця матиме велике значення для польського уряду на шляху війни а Рад Союзом. Радзівсько в процесі оборони зупинилося на менш важливих військових пунктах. В селі Висрипці, повіт Комацький, на Волинні, постан повстань в селі Луни Тиньшук, який в корективні часі перекинув на сучасні бушки.

КАНАДА ПЕРЕД ПРОБЛЕМОЮ ВЕЛИКОЇ НАДВИЖКИ ПШЕНИЦІ

Недавні дощі в степових провінціях Канади значно поліпшили вигляд вівниці на добрий прохист в Канаді цього року. Засіви які в багатьох околицях, жовкли і ваяли з браку погості, зараз позеленіли. За два місяці на канадських фермах гудитимуть жниварки, а опісля наплавиме нова пшениця до збіжєвих елеваторів. Теперішня надвижка пшениці в Канаді ростиме, як на дріджах, бо вона не знатиме того, що збіжєві ринки вже тепер засипані пшеницею.

Скільки Канада зможе пролати теперішньої пшеничної надвижки перед надходячими жнивими? Це питання турбує зараз тих “добродіїв”, які фермуєють фермерів й переконаніся, що цей бизнес є для них надвичайно поплатний. Це питання турбує й фермерів, бо вони не знають, яку ціну принесє їм нова пшениця. Минулої осені канадська буржуазія і уряд говорили й запевнювали, що в наслідок слабкого врожаю в цілім світі, Канада збудеться своєю пшеничною надвижкою. Тепер цього запевнення чомусь не чути. Десять місяців тому говорено й запевнювано, що Канада продасте усю свою пшеничну надвижку, якщо лише до влади в Оттаві прийде ліберальна партія на чолі з Мекензі Кінгом. На початку 1936 року “пшеничні експерти” підраховували, що прикінці цього збіжєвого року, 31 липня, Канада буде мати не більше як 100 мільйонів бушлів неспроданої пшениці. А сьогодні ці “експерти” починають сумніватися, чи владість Канаді зменшити теперішню надвижку пшениці до 150 мільйонів бушлів.

Місячний огляд пшеничного положення, виданий департаментом торгівлі й промислу, не є дуже потішачий. В ньому говориться, що оч Канада згодиться дістати більшу частину торгівлі з травня до кінця липня на пшеничних ринках, то все таки уряд непокоїть нерегулярний попит на пшеницю на світових ринках. В тому самому огляду говориться, що нема нічого певного, скільки саме приблизно становитимуть світові пшеничні експортні в збіжєвім році 1935-36.

Проти цього виття фіналістів фермери мусять бути наготові. Коли робитимуться будьякі заходи зменшити мінімальну ціну на пшеницю, або ще раз кинуть фермерів на ласку збіжєвих спекулянтів, фермери мусять підприємити негайні кроки, щоб до цього не допустити. Щобільше, фермери повинні домагатися вищої мінімальної ціни, безай такої, яка покривала б кошти продукції. Цілим роками велика більшість фермерів обробляли землю старою подоманою машинерією, бо на мали грошей, щоб її направили. Такий спосіб може скінчитися тільки катастрофою. Теперішня криза не є тимчасовим, переходним явищем, з якого фермери вийдуть до відновленого добробуту. Для нової ситуації треба мати нову програму. Тверда ціна на пшеницю, така, яка прибізно покривала б кошти продукції, є печучою потребою, за яку фермери мусять звести вперту боротьбу. Ця справа вимагає об’єднаного добору всіх фермерів, руху опору проти спільних погребіах утворення і будування такої гроу в головним питанням на порядку дня.

ПРОМИСЛОВІСТЬ, ЩО НЕ ЗНАЄ КРИЗИ

Всі знають, що це воєнна промисловість. Але може це всім відомо, в якій пропорції відбиваються шалені узброєнні європейських держав на продукції воєнних матеріалів в Канаді. Найкращим показником в цім випадку буде продукція нікелю в Канаді. Поперше, для того, що це є необхідний матеріал для воєної продукції, а подруге Канада є майже одним з продукцентом цього металу.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР НА ВОЛИННІ

В селі Висрипці, повіт Комацький, на Волинні, постан повстань в селі Луни Тиньшук, який в корективні часі перекинув на сучасні бушки. В селі поширився з такою силою, що в селі а горіло 97 господарств, а чого 37 мешкальних будинків та 87 господарських. Шкоди ашевінний пожег вносил на над 100,000 золотих.

ВПЕРТОЮ ПРАЦЕЮ ПЕРЕВИКОНАЛИ КВОТУ В ТРАВНЕВІЙ КАМПАНІЇ

Консет Гавз, Алта. — Вже проминула травнева пресова кампанія. Про її хід в нашій місцевості ми зовсім не писали до преси, але тихцем ми працювали, щоб свою квоту не лише виконати, але її перевиконати.

Так і сталося. Наша квота була \$20, а ми здобули \$36.65. З викликів влинуло 50 ц., що разом робить \$37.15. Ми члени робітничо-фермерських організацій, читачі і симпатичні робітничо-фермерської преси доложили всіх своїх сил, щоб нашу квоту перевиконати. Коли б наші умовини були боляй трохи кращі, ми напевно були б збрали ще більше.

Населення в нас дуже бідне. Більша частина фермерів на релігійне як живється фермерам на релігійне, про те нема потреби розповідати, бо це вже всі знають, що муніципальні чи провінціальні уряди дають лише те, що можна від них видерти. Помімо цього фермери ділилися й тим зі своєю пресою.

В часі травневої кампанії ми

планували троє підприємств, на яких пістували промовці. Крім цього ми планували один пікнік, який був досить успішний. Члени і симпатичні наших організацій взяли масову участь в пікніку, бо в нас усіх було бажання за всяку ціну перевиконати нашу квоту.

Я вже згадав, що в часі наших підприємств пістували промовці. Це допомогло також багато у перевиконанні нашої квоти, бо промовці кожний раз пояснювали значення нашої преси і вказували на її важливість в боротьбі з класовим ворогом.

Слід згадати, що т. Я. Сенюта викликав був деяких товаришів жертвувати на пресфонд нашої преси. На його виклик зложили: т. Сем Парасюк 50 ц. і т-ка Д.А. Парасюк 50 ц. Тов. Сенюта викликав т-ку Парасюк зібрати \$5 за легло передплата. Товаришці попрацювала так, що свою квоту подвоїла, бо збрала \$10 за легло передплата.

Д.А. Парасюк.

На картині — війська японського імперіалізму розтаборилися вздовж північно-манчжурської залізничної лінії на Далекому Сході, недалеко того місця, де японська воєначина робила наскоки на радянську територію. Але червоноармії дали завжди японським грабникам несподівану відсіч.

3 ОКОУЖНИХ НАРАД ТУРФДІМ В АРБОРГ, МАН.

Арборг, Ман. — 7 червня відбувся в Фармерській Домі в Арборг масовий окружний наради, в якій взяли участь делегати з відділів ТУРФДім в Арборг, Гаек і Шориклук, та фермери з місцевостей Скай Лейк, Силвер, Рембрент і Окно. Це були одні з найбільш успішних нарад, як під час масового представництва так під зглядом політичного рівня.

Наради відкриті т. Гира, який пояснив шість таких окружних нарад. Головою наради обрано т. Ковальчука, який прочитав привіт т. Н. Гринчичинного, курсанта ВОК. Присутні прийняли привіт гріжким оплесками.

Тов. Рибак, організатор ТУРФДім, був першим промовцем. Він представив стан відділів в цій округі. Вказуючи на наші недоліки, товариш говорив про важливість членства, сектеріанства та не завжди товаришеске відношення членів один до одного. Все це є головними причинами занепаду праці у відділах. Щоб наші організації зростали і зміцніли, ми повинні залишити всі ті дрібничкові справи, усунути особисті справи і непорозуміння, та взятися всім широм до праці, пізнати себе на вищій рівень класового знання читанням робітничо-фермерської преси і влаштуванням спільних читань. Узброївши себе наукою Маркса-Енгельса-Лейніна-Сталіна, ми з можемо стапути на чолі широких мас в боротьбі за визволення себе з капіталістичного гнету.

Другим промовцем був т. Н. Гуцак, який говорив про положення робітників і трудящих фермерів, про рівень їхнього життя в усіх капіталістичних країнах, і порівнював його з життям трудящих в Радянському Союзі, де нема експлуатації, нема безробіття, де рівень життя робітників і селян щодня підвищується, де майбутнє трудящих забезпечене. Там селянин не клопочеться тим, що їх викопує з землі, як це є в капіталістичних країнах, а навіть в цій місцевості, де багаті фермери грожуть викопати з ферми.

В дальшому т. Гуцак своєю промовою товаришам вказав на небезпеку нової війни і наростаючого фашизму, а також пригадав, яку величезну рутину для людства цілого світа принесла минала світова війна в той час, коли купка галапсів, робила величезні зиски.

Нова імперіалістична війна, говорив товариш, знову загрожуватиме світові. Капіталісти у війні бачуть вихід з теперішньої кризи біди до життя. Капіталісти використали в нас експлуатацію і грабували, а опісля прогнали.

Таке життя мають робітники. Не краще живуть і фермери. Як з одного, так і з другого, капіталісти винять останні соки, щоб коштом їхньої праці збагатити свої кишні. А це нам вказує, що ми повинні організуватися і разом з фермерами, повести боротьбу проти реакції та право на людське життя.

П. Липка.

яка є наслідком їхньої безпечної господарки. У війні вони бачуть ринки збуту накопичених товарів і свої плани скоронують на загарбання Радянського Союзу.

Щоб знизити наростаючий у цих капіталістичних країнах революційний рух, капіталісти пропонують занести фашизм. Що таке фашизм, на практиці найкраще видно в Німеччині і Італії, де робітники і селяни не мають жодного права, де робітничі організації знищені, де тюрми і концентраційні табори переповнені кращими силами трудящих, де науку фашистське свавілья і терор.

Ми можемо не допустити до фашизму, як це зробили трудящі Франції і Іспанії, ми можемо покірності з капіталістичним, як це зробили трудящі в усій царській Росії, ми створимо єдиний народний фронт. Тільки нам трудящим прислуговує право притримувати до себе групу галапсів, під гримі оплески кінчав свою промову т. Гуцак.

Після короткої дискусії над об'ємом промови голова наради покликато до слова т. І. Бойчука, секретара ЦВК ТУРФДім, якого присутні привітали оплесками.

Починаючи свою промову, Бойчук передав привіт ЦВК ТУРФДім, який об'єднує наради найкращих успіхів. Говорячи про положення робітників і фермерів товариш вказав, що фермери своєю довгою і тяжкою працею викорчували ліси і зробили землю придатною до uprawи, а робітники побудували міста, фабрики, залізні дороги, і все це зв'язує тих двох братів праці в одну сім'ю трудящих.

Хто же посідає все це добро, що його створили фермери і робітники? Група паразитів, висікувачів, які ніколи не працювали, а жили і живуть коштом нашої праці.

Згадуючи кількома словами про лобайшину, промовець вказав на їхню криву роботу в наших ридках і як вони, зрадники революційний рух, опинилися в контрреволюції, тільки на услуги найвищого класу. Лобайшину загине так ганебно, як гинуть зрадники революційного руху.

При кінці т. Бойчук закликав присутніх творити єдиний фронт та будувати нашу бойову організацію ТУРФДім.

Після його промови слідувала дискусія. До слова зголосився один делегат, який сказав, що коли Кобзей був в їхній місцевості то говорив, що коли робітники прийдуть до влади, то будуть пекти фермерів розсеченим залізом. Але, як би він вказався тепер між фермерів, то ми йому такої справимо, що він губитиме патинки. Таку заввагу фермери одзврили голосним оплесками.

Ще промовляв т. Зіновієвський про Робітничо-Фермерську Кооперативну у Вініпегу. Він висловив багато питань і відбив багато наклепів, які тут поширюють про кооперативу несовісні люди.

Після широкої дискусії вибрано окружний комітет, до якого увійшли 7 представників з різних місцевостей. Вироблено план організації праці на найближчі місяці.

План праці представляється так:

1. Відновити відділ ТУРФДім в Скай Лейк.
2. Змішати відділи новими щонайменше 10 членами в таких місцевостях: Арборг, Гаек і Шориклук.
3. Організувати нові відділи ТУРФДім в Силвер і Ледвін.
4. Організувати живі відділи ТУРФДім в Шориклук.
5. В липні зустріти один окружний пікнік, з якого дохід призначити на видатки округу.
6. Влаштувати одно масове віче для висвітлення фермерам куди веде лобайшину.
7. В кожному відділі повинні відбуватися спільні читання. Читання треба влаштувати не менше раз на місяць.
8. Кожен відділ повинен доглядати всі старань, щоб сколекувати всю залегу передплату на нашу пресу. До цієї праці треба призначити не менше двох товаришів чи товаришок, які з охотою виконуватимуть це завдання. Кожен відділ повинен призначити боляй одного товариша, який постійно приїждуватиме би помічати делегатів для робітничо-фермерської преси.
9. В Арборг організувати встигнути школу в часі відпустки.

Після прочитання і прийняття тримісячного плану окружний наради закінчили.

Д. Рибак.

МУНІЦИПАЛЬНА РАДА ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЇ ПРЕМ'ЄРА АБЕРГАРТА

Смокі Лейк, Алта. — Вже загально відомо, що трудящі фермери живуть у великих дефіцитах. Довголітня криза довела фермерів до жабрагого стану. Високі податки, низькі ціни на фермерські продукти і в той самий час високі ціни на фабричні товари, все це дається відчувати фермерам. Багато фермерів задовжені по самі вуха. Багато з них вже викинуто на вулицю, інших же дають долати.

Діти багатьох фермерів не мають змоги ходити до школи, бо їхні родичі не можуть купити їм відповідного одягу і взуття. Дорослі діти, які мали би бути допомогою для родичів, стають їхніми тягарем. Їх треба вбрати і нагодувати, а нема звідки. Багато фермерських синів полищали свої родичі з надією найти працю. Тепер вони скитаються по фрейтах, або опинилися на північних кемпах.

Албертійські фермери повірили обіцянкам Абергарта і голосували за партію соціального кредиту з надією, що коли ця партія прийде до влади, то буде полкеша для фермерів та взагалі для трудящих мас. Але так не сталося.

Прийшовши до влади Абергарт не лише що не перевів своїх обіцянок в життя, але обладвує трудящих новими тягарями. Деякі податки уряд накладає на трудящих безпосередньо, а деякі по-середню. Це робиться досить хитро, щоб не обурити проти себе більше фермерів. Ухваливши деякі шкідливі для трудящих мас закони, Абергарт послав їх для затвердження муніципалам. Тоді, як би муніципалі затвердили ті різні тягари, Абергарт скаже, це не я зробив а муніципалі. Таким чином способом Абергарт хоче уникнути відповідальності перед трудящими.

До нашого муніципалу в Смокі Лейк також прийшов до затвердження т. зв. "соціал сирвис текс". Наші радні обговорили цей новий тягар на плечі фермерів і відкинули його.

Муніципальні уряди в цій провінції повинні відкинути цей "соціал сирвис текс", а фермерські уряди повинні голосно сапротестувати проти цього тягара, що його хоче Абергарт вложити на їхні плечі.

І.В. Бойчук, радний.

В ПІВНІЧНІЙ САСКЕЧЕВАНІ Є РОДИНИ, ЯНІ ТИЖНЯМИ НЕ МАЮТЬ ХЛІБА В ХАТІ

Донкрест, Саск. — З дописів у "Фарм Життє" бачу, що в багатьох місцевостях організаційна праця проводиться досить добре. Це заставляє мене також подумати, яка причина тому, що в нас, хоч є відділ ТУРФДім, то якось так тихенько собі живемо, наче нас нічого цілий світ не обходить.

Правда, що не багато можна зробити в нашому відділі, бо він ще молодий, але можна зробити більше, як тепер робиться. Коли б хтось спитався, чому в нас занепад організаційної праці, то треба би відповісти, що явраз для того, що нема кому широм взятися до праці. Є в нас такі, що завжди і всіх критикують, але вони уважають себе у всім правильними.

До нашого відділу вписалося на початку 18 членів, але деякі вписались лише тому, що інші вписувались.

Є в нас такі фермери, що бояться, як то кажуть, своєї тіні. Вони замикаються в хаті, коли до них йде людина, яка може поговорити про злиденне життя фермерів та вказати на правильний вихід з цього. Такі фермери живуть думкою, що колись їхній дід чи прапрадіду були багачами і от вони ще також мають нагоду доробитися. Ті фермери не хочуть подумати про те, що муніципал скасував

реліф на місяць червень. Деякі фермери, що називають себе "багачами", нарікають, що організатор написав у "Фарм Життє", що в північних околицях Саскечевану деякі фермери їдять дичину, їздять биками й майже пійкого врожую не збирають. Правда, що не всі їдять тепер дичину. Може і ти б, але нема де її зібрати. Тому кілька родичів багато фермерів живилися дичиною. А що до збирання плоду праці, то правда, що ми збирали, але користі з цього не мали. Ось цієї весни ми мусяли купувати насіння, а навіть мусимо купувати зерно для курей. Чи багато між нами є таких, щоб не купували зерна для курей?

Я знаю кілька родин в нашій місцевості, які цілий тижнями не мають і кришки хліба в хаті, а за цюкор нема що згадати. Кожні дні це ходять до школи, тому, що не мають вчителів. Утмом ходять босі, а зимаючі на весні мусять одіти в хаті. Буває таке, що 7-літній хлопчик змушується в батьківій "робурні" і так мучиться в них ідути до школи.

Таке то наше життя. Ми, замість того, щоб організуватися, щоб об'єднатися до боротьби за поліпшення нашого життя, витрачаємо час на марниці, на пусті і часто шкідливі для нас балаки.

А. Г.

ВІД НАДМІРНОЇ ПРАЦІ РОБІТНИКИ ПАДУТЬ НЕПРИТОМНІ

Ватно, Алта. — Я хочу написати кілька слів про життя робітників, бо моє серце всі фермери знають про нього, головю в теперішній час, коли капіталісти, щоб відшукати з робітниками якнайбільше зисків, завели "спід-ап" систему. Спід-ап система полягає в тому, щоб робітник не марнував ні одної секунди, не збільшив ходу праці, а віддав всі свої сили для збагачення капіталістів.

В цій місцевості працює 15 робітників при "стім шифті". Коли треба було побудувати "сайд треку", тоді прийняли до роботи 45 чол. і вони за 6 днів побудували цю велику залізничну дорогу. Це не дала сирвиса. Треба було розбити камені, розкопувати горі, забити довжини, і все це робити з зисками, бо машинною силою це можна було зробити.

Щоб скінчити цю роботу за 6 днів, треба було знести спід-ап систему, щоб робітник міг заняти найбільше своєї сили. На 60 чол. компанії поставили 1 боє, 1 формана, 1 роммаєстра і одного інженера, які тільки сівали сили, щоб ні один робітник не марнував одної хвилини часу. Не тільки марнували, але й загрожували долати, але й загрожували долати.

Мені здається, що це було дуже жорстоко, але робітник лише сівали сили, щоб там вони не марнували хвилини часу.

Мку гошину лежав цей робітник і ніхто йому не допомагав. Як кожна кіпчалася робота, двох робітників возложили його на "пуш кару" і пошели кушет.

За кілька тижнів 45 робітників працювали на цьому місці, як були втомлені, так і не заробивши нікури, а тільки загрожували долати.

Хто ж посідає все це добро, що його створили фермери і робітники? Група паразитів, висікувачів, які ніколи не працювали, а жили і живуть коштом нашої праці.

Згадуючи кількома словами про лобайшину, промовець вказав на їхню криву роботу в наших ридках і як вони, зрадники революційний рух, опинилися в контрреволюції, тільки на услуги найвищого класу. Лобайшину загине так ганебно, як гинуть зрадники революційного руху.

При кінці т. Бойчук закликав присутніх творити єдиний фронт та будувати нашу бойову організацію ТУРФДім.

Після його промови слідувала дискусія. До слова зголосився один делегат, який сказав, що коли Кобзей був в їхній місцевості то говорив, що коли робітники прийдуть до влади, то будуть пекти фермерів розсеченим залізом. Але, як би він вказався тепер між фермерів, то ми йому такої справимо, що він губитиме патинки. Таку заввагу фермери одзврили голосним оплесками.

Ще промовляв т. Зіновієвський про Робітничо-Фермерську Кооперативну у Вініпегу. Він висловив багато питань і відбив багато наклепів, які тут поширюють про кооперативу несовісні люди.

Після широкої дискусії вибрано окружний комітет, до якого увійшли 7 представників з різних місцевостей. Вироблено план організації праці на найближчі місяці.

План праці представляється так:

1. Відновити відділ ТУРФДім в Скай Лейк.
2. Змішати відділи новими щонайменше 10 членами в таких місцевостях: Арборг, Гаек і Шориклук.
3. Організувати нові відділи ТУРФДім в Силвер і Ледвін.
4. Організувати живі відділи ТУРФДім в Шориклук.
5. В липні зустріти один окружний пікнік, з якого дохід призначити на видатки округу.
6. Влаштувати одно масове віче для висвітлення фермерам куди веде лобайшину.
7. В кожному відділі повинні відбуватися спільні читання. Читання треба влаштувати не менше раз на місяць.
8. Кожен відділ повинен доглядати всі старань, щоб сколекувати всю залегу передплату на нашу пресу. До цієї праці треба призначити не менше двох товаришів чи товаришок, які з охотою виконуватимуть це завдання. Кожен відділ повинен призначити боляй одного товариша, який постійно приїждуватиме би помічати делегатів для робітничо-фермерської преси.
9. В Арборг організувати встигнути школу в часі відпустки.

Після прочитання і прийняття тримісячного плану окружний наради закінчили.

Д. Рибак.

ПРО КОНЦЕРТ, ЯКИЙ НАДОВГО ЗАЛИШИТЬСЯ В ПАМ'ЯТІ АРБОРГСЬКИХ ФАРМЕРІВ

Арборг, Ман. — Після закінчення окружних нарад, які відбулися 7 червня вечером, того дня відбувся прекрасний концерт, що його відіграли мистецькі сили з Вініпегу і Транскоки.

Зала Фармерського Дому була заповнена по береги. Не менше 300 чол. були цього вечера на концерті.

Концерт почався виступом спортсменів з Вініпегу, які будували нові піраміди. Після кожного виступу присутні нагороджували спортсменів гріжкими оплесками.

Виступи мандолинового оркестру з Транскоки, під проводом т-ка Білінської, публіка своїми оплесками кілька разів завертала.

А фермери говорили між собою: гарно грають! Добре було б, щоб наші діти зміли так гарно грати, а то вчать в тих школах, а запитається, чого вони вчать. Траплялося, що шкільна дітвора раз на рік влаштувала концерт, але її далеко до свого родного концерту.

Такі похвальні вислови фермерів чути було з різних місць. Перед павзою т-ка М. Кримська проголосила, що зараз виступить з промовою т. Бойчук, секретар ЦВК ТУРФДім. Його появу на сцені присутні привітали гріжкими оплесками.

В своїй короткій промові т.

Бойчук підсумував окружні наради, вказав на класову боротьбу, яка розгортається по цілому світі, включаючи й Канаду. Він вказав на завдання, які стоять перед робітниками і фермерами, згадав про контрреволюційну лобайшину, нап'ятував її як ворогів і зрадників революційного руху, та закликав присутніх ставати в ряди ТУРФДім і боротися проти капіталістичного класу.

Знов виступили з концертними точками мандолиністки, перебрали в національній циганській стрій. Молода мандолиністка "циганка" так гарно співала, що присутні довго будуть пам'ятати.

Т-ка Кримська в імені місцевого і окружних відділів ТУРФДім зложила подяку спортсменам, мандолиністкам і всім, що брали участь в концерті. Від імені відділу ТУРФДім в Транскоки, від імені оркестру і спортсменів т-ка Філіпівич зложила подяку присутнім за їхню так масову участь та закликала їх організуватися до боротьби проти війни і фашизму.

Товаришка закликала жінок ставати членками жіноцкі ТУРФДім, яка має за завдання освідомляти жінок та давати провід в їхній щоденній боротьбі.

На закінчення концерту мандолиновий оркестр відігравав "Інтернаціонал" і всі вдоволені розійшлися доми.

Д. Рибак.

ДО БЕЗКЛАСОВОГО СУСПІЛЬСТВА

З кожним днем Радянський Союз міцніше зростає соціалістичне будівництво, техніка, колгоспи, оборонноспроможність. Цей зріст відбувається в парі з ліквідацією клас в країні Рад. В перших роках по революції, хоч капіталісти і помічники було розбито, але не добито. Глибоко втрутили в масах насаждені капіталізмом привички. Проти революції діяли куркуль, недобиток царського режиму, велика маса невідомого селянства і навіть робітників. Наружено працював внутрі агент контрреволюції.

Але переміна господарської структури боротьба за замищення контрреволюції, успіхи соціалістичного господарства, діяли на користь соціалізму, постійно ослабляючи недобиток контрреволюції. Разом з тим посувалася країна Рад чимраз ближче до соціалізму, до безкласового суспільства. Разом з тим починають відпадати потреби тих адміністративних заходів в боротьбі з ворогом соціалізму, що були konieczними в перших початках по революції.

Маємо далекосяглі постанови в Країні Рад. Перше, що найважливіше, ревізія конституції, великі в ній переміни, уведення прямого і тайного голосування при виборках встановлення в ряді виборчих округів постанови, що ними дається розподіл голосів на підставі їхнього соціального походження, що було конечно в часі гострої внутрішньої боротьби проти залишки контрреволюції. Маємо постанови, що реформують судівництво, зближують його з народом до той міри, що судді будуть вибрані народним голосуванням.

Все це є виводом правдивого демократизму, що матиме місце в безкласовому суспільстві. До такого безкласового суспільства Радянський Союз вступає прискореними темпами, і це діється саме в часі, коли в кожній капіталістичній країні шитають навіть нещасні еурогати демократизму, що шетають там-то-тут остали.

Загальне обидіями доводити багатьох учителям до того, що вони моментально неспроможні вчити дітей. Деякі з учителів перетворюються в своєрідних "громадських" робітників, але не звертають уваги на шкільний регулюван, призначаються до фашистських організацій, бо в той спосіб думають черпати з тих організацій додаткові колекції, оскільки матеріальні.

Шкільництво в Польщі дуже занепадає. Так говорять польська преса.

ЗЛИДЕННІСТЬ ПОЛЬСЬКИХ УЧИТЕЛІВ

Польська преса заговорила і про вчителів в Польщі. Кілька фактів дають змогу зорієнтуватися, в яких умовах ці учителі працюють.

В багатьох польських школах можна знати, що на одних учителів припадає і по сотні дітей. В одному селі, Мухуні, одна учителька вчить 120 дітей. Школи переповнені, старі шкільні будинки пожеди неможливі до вжитку, по них не будують.

Серед учителів в Польщі часом помітні і такі випадки неспроможності.

Загальне обидіями доводити багатьох учителям до того, що вони моментально неспроможні вчити дітей. Деякі з учителів перетворюються в своєрідних "громадських" робітників, але не звертають уваги на шкільний регулюван, призначаються до фашистських організацій, бо в той спосіб думають черпати з тих організацій додаткові колекції, оскільки матеріальні.

Шкільництво в Польщі дуже занепадає. Так говорять польська преса.

З боротьби фермерських родин на реліфі в Ріджайні

Ріджайна, Саск. — Притримуючись програми гострої економії в адміністрації директивного реліфу, ліберальний уряд цієї провінції цілковито відкинув на бік обійняти, які він поробив перед останніми загальними виборами. Уряд був примушений видати заяву в локальній пресі, що неможливо буде приступити до програми "робота з заробітною платнею", бо домініальний уряд каже, що така програма вимагатиме багато грошей.

Цього тижня делегатація від міської ради в Мелвил, Саск.,

на чолі з мейором Торнером і радними Гернсом і Шемпеном сказали представникові "Кларіон" після того, як вони відідали уряд, що ліберальний уряд не має жодної програми "роботи з заробітною платнею", та що муніципалі самі мусять подбати про роботу для людей на реліфі, щоб вони відробили реліф.

Закон про директивний реліф, який прийнято на сесії парламенту в квітні 1936 року, кладе дальші тягарі на плечі збіднілих фермерів і безробітних цієї провінції.

мати отримувала від уряду \$8 пенсії місячно. Коли дочка дійшла до 16 років життя, пенсію стримано, внаслідок чого родина опинилася без жодних засобів до життя, а муніципальна рада містечка відмовилася дати їй будьяку допомогу. Чоловік написав листа до департаменту і отримав відповідь, що "це бюро не має права давати директивний реліф будькому, хто замешкав в організованій муніципалі. Заряджування реліфом є в першу чергу відповідальністю містечка, в якому ви живете і ви мусяте вдатися до того джерела за допомогою, якої вам потрібно". До цієї пори ця родина не дістала ніякої допомоги.

Одна фермерська родина хотіла повернутися жити на фарму, але не могла цього зробити. Цей бувший фермер бачився в цій справі з прем'єром провінції, а пізніше отримав від нього лист, де було сказано, що "не можна дати ніякої допомоги тим родинам, які бажать вернутися на фарми з тієї причини, що в 1932, 1933 і 1934 роках уряд пробував помагати в цій справі... В теперішню пору на півночі є по верх 7,000 поселенців на реліфі і я не бачу великої користі з того, щоб збільшувати їхні ряди дальшим висланям з міста на фарми. Можливо, що цей план мав би певну користь, як би він мав на меті помагати таким особам, як ви, які мають практичний досвід в фермеруванні і мають у виду місцевість, де вони можуть поселитися з виглядом на негайний успіх".

Мільйон французьких робітників страйковою боротьбою здобули коротші години праці і підвишку платні. Уряд народного фронту підтримував їхню боротьбу. На картині — робітники в часі окупаційного страйку в одній із паризьких фабрик.

150 ФАРМЕРСЬКИМ РОДИНАМ В РІДЖАЙНІ ГРОЗЯТЬ ДЕПОРТАЦІЮ НА ФАРМИ

Зараз в Ріджайні є около 150 родин з фермерських муніципалів в цій провінції, яким власті грозять поліційним судом, щоб відіслати їх назад до тих муніципалів, де вони передтим мешкали. Місто Ріджайна дає цим родинам реліф готівкою на рахунок муніципалів і ці гроші воно може сколектувати від муніципалів тільки судовою дорогою. На підставі 49 параграфу закону про директивний реліф муніципалі мають право: "Домагатися повороту осіб, які задержували в їхніх муніципалах. Коли такі особи відмовляються від повороту, то їх може відставити до того муніципалу-першого-ліпшого поліції, мировий урядник, або який інший призначений для цього урядник, коли він має таке розпорядження від поліційного судді або двох мирових суддів, а покриття коштів такої процедури можна домогтися від муніципалу судовою акцією".

Четверта секція 4 параграфу закону про директивний реліф надає спеціальне право мілістрів муніципальних справ робити регуляції, які будуть мати таку саму силу і вплив, як би вони були заінкорпоровані в законі про директивний реліф. 15 секції того самого закону говорять: "Де застереження цього закону зустрічаються із застереженнями якого іншого закону, то застереження цього закону мають першество". (Перед цим законом уступає навіть закон про габсає корпус.)

Зараз перед поліційним судом в Ріджайні є три випадки, де фермерські муніципалі намагалися дістати судове розпорядження, на підставі якого поліція мала б право відставити ці родини до муніципалів. Якщо суд підтримає цей закон, то цих людей проженеться з міста, внаслідок чого податкові і бизнесмени Ріджайні втратять не менше як \$100,000 річно, а може навіть близько \$500,000. Коли ці викидання фермерських родин з міста пойдуть успішними, тоді можна сподіватися напевно, що близько 350 фермерських родин, які тепер дістають реліф від уряду, будуть так само прогнані з міста. Така ситуація існує тепер в цілій провінції.

Приклад ч. 4: Повернутому жовнірові, який мешкав чотири роки в місті Принс Альберт в муніципалі округу Прем'єр-Лейк в атторні-дженерала цій провінції, якого родина складалася з 9 осіб, місто відмовило реліфу і сказалося йому вертатися до муніципалу Мітінг Лейк ч. 466. В листі, який цей повернувший жовнір отримав від секретаря повішого муніципалу, говориться, що муніципал не дасть йому реліфу, коли він поверне. Цьому чоловікові зроблено отця пропозиція, що він цього родина дістатимуть \$10 місячно реліфу через вісь місяців, коли вони вернуться на фарму, яку вони лішили чотири роки тому, на якій тепер нема жодних будиноків.

Беручи на увагу повншу заяву прем'єра, яку заporučують ці фермерські родини, яким тепер мавтед поліція грозить прогнаням з міста, що вони змоуть заопікуватися своїм добром в той час, як 7,000 родин не могли собі заопікуватися після довголітнього намагання зі своєї сторони? Досвід показує, що здібні фермери упустили ціле своє життя на преїрахи і в лісах на півночі, а сьогодні вони не мають з чого витягти після років тяжкої праці.

ЯК МАЄТЬСЯ ЗАРАЗ СПРАВА З РЕЛІФОМ НА ФАРМАХ В САСКЕЧЕВАНІ

Повстає питання, чому ці люди живуть тепер в містах? Просто тому, що на фармах вони не дістають такого реліфу, з якого можна було б жити. Провінційнальний уряд пропонує радним сільських муніципалів норму поживи і одягу для фермерів на реліфі. Багато муніципалів не притримувалися цієї норми, внаслідок чого постали злиди. Представники уряду багато разів заявляли, що як довго існує теперішня угода відносно реліфу, яка включає три відповідальності: 1) хто повинен діставити реліф, 2) кілякість потрібного реліфу, 3) в якій спосіб цей реліф має бути розподілений, то уряд не може вмешуватися до адміністрації реліфу. Це, розуміється, є добра звістка для уряду, коли йому треба звалити відповідальність за реліф на кого іншого. Повншу заяву представників уряду, що хотіли підтвердити Юнію Безробітних Саскечевану і лист від комісіонера праці і публічного добробуту, Т. Моллоу, адресований до Дж. Ергардта, з 1 лютого 1935 року, в якому говориться, що "адміністрація реліфу є в першу чергу відповідальністю муніципалу. Урядники вашого містечка мають рішення, хто має право на реліф, який має бути реліф і під якими умовами можна його дістати". І тому, щоб радні фермерських муніципалів мають право вирішувати ці питання, то вони дають, такий реліф, який їм подобається. В параграфі закону про директивний реліф говориться, що "не вважаючи на те, що є сказано в будьяком законі, муніципальна рада може (а не повинна або мусять) дати допомогу або реліф потребуючій особі в муніципалі, яка набула резиденції в кваліфікації". Деякі муніципалі користуються цим законом, як на це показують такі приклади.

Приклад ч. 1: Минулої зими один фермерський родина в муніципалі МекЛавд в 185, що складалася з чотирьох осіб, призначено \$2 місячно реліфу і 75 фунтів муки. Ця родина є дуже бідно одягнена. За цілу зиму вона отримала від муніципалу \$21 на поживу і одну пару черевик. Батько родини мусів рубати корчі за 25 ц. на годину, щоб відробити реліф. Ще інша фермерська родина в тім самім муніципалі, яка складалася з 10 осіб, отримувала \$5 місячно на гросері і 2 мішки муки. Батько цієї родини так само мусів відробити реліф, який він отримав передтим, і тоді, коли він відробив старий реліф, муніципал не давав йому нічого на гросері.

ДЕЛЕГАЦІЯ З 8-ОХ ОСІБ МАЄ ВІДВІДАТИ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД

Юнія Безробітних Саскечевану постійно вказувала на те, що справа реліфу є відповідальністю домініального уряду і домагалася, щоб уряд цієї провінції стварив заветні "програму роботи з платнею", щоб зменшити безробіття, або коли це не можна зробити, то щоб завети такий стандарт реліфу в цілій провінції для жонатих і для тих людей, що мають когось для втримання, який існує зараз в Ріджайні, включаючи оптичну, медичну і шпитальну обслугу, як також постачання хатніх речей. Так само Юнія Безробітних домагалася, щоб уряд змінив закон про директивний реліф так, щоб в ньому було застереження, що реліф не лише можна давати, але що його обов'язково треба давати.

9 червня відбувся публічний мітинг в міському аудиторіумі, в якому взяло участь 750 громадян. На мітинг вибрано делегатацію з вісьмох, яка має відвідати провінційнальний уряд в справі виключення з міста родин з фермерських муніципалів і домагатися від уряду, щоб він добирав підписання судової акції проти трьох фермерських родин, які мають бути на суд наступного тижня. Далі делегатація буде відступити від уряду, щоб відіслати в місто делегатацію цієї секції в законі про директивний реліф, які примушують людей жити там, де їм прикаже суд або уряд.

Приклад ч. 2: Минулого січня департамент публічного добробуту примушив одного молодого чоловіка з жінкою і дитиною забратися з м. Ріджайні і поселитися на фармі в північному Саскечевані, офіційно йому, що там він отримуватиме \$9.90 реліфу місячно. Коли ж його викинуло з міста, родина його лише \$5 реліфу місячно. Цей чоловік приїхав до Ріджайні і пропонує свою справу Юнії Безробітних Саскечевану. Після свого повороту до муніципалу, він отримав листа від інспектора реліфу Г. Р. Пірсона, в якому було сказано, що "але, що такий випадок стався, бо сума реліфу, яку обійняв, нік не погоджується з сумою реліфу, яку дістає родина з трьох осіб в північному Саскечевані, та що така умова може показатися джерелом великого клопоту".

Приклад ч. 3: В містечку Селлі, Саск., живе родина з трьох осіб. Ревматизм зробив з батька каліку, він навіть не може сам одягнутися. В цій родині один з дітей лікарaborник, який вийшов до школи через цілий рік, бо вона теж хвора. Внаслідок того, що батько інвалід,

Коли секретар Петерсон, Т. С. Дейвс, атторні-дженерал, і Р. Дж. М. Паркер, містер муніципальних справ і містер Дон, посол з муніципалу Форт-Френсис (цей муніципал підтримує проти загань фармерів судової акції), не явилися на мітинг після того, як їм вислано запрошення, то над цією серйозною справою говорили представники від Юнії Безробітних Саскечевану, мр. МекЛавд, який репрезентував соціаль-кредитову партію, Дж. Кінг, представник сісієф, і Ай-вен Бірнард, представник від комуністичної партії. Е. В. Милс, секретар провінційнального Комітету Акіції Юнії Безробітних Саскечевану, пропонував справу присутнім на мітингу і апелював, щоб її підтримали і не допустити до виключення фермерських родин з міста.

І. П. Безпалко.
ЗНАЧОК "КРАЩОГО ВИНАХІДНИКА" — М. ДЕМЧЕНКО

Українська рада винахідників одержала лист від Центрального ради на ім'я Марії Демченко, в якому повідомляється, що її за виключної заслуги і підвищені врожайності колосових ланів і за зміну організації праці нагороджено нагородним срібним значком "Кращому винахідникові".

Відбулося чергове засідання президії Української ради винахідників. Були присутні орденоносці винахідники ст. Вересенко, Флоринський, Єтаханович. Пострижен та ін. На засіданні Марії Демченко разом з листом був переданий значок.

Халбозаводи і цекарні України починають випускати будучо-цукрові баранки а шпестинного борошна, серед яких іоді і цукор, а також цукровою па-

СОЦІАЛ-КРЕДИТОВІ ПОСЛА НЕ ДУЖЕ ЛЮБЛЯТЬ ПИТАННЯ НА МІТИНГАХ

Вилінгдон, Алта. — 14 червня відбувся тут масовий мітинг соціаль-кредитовців. На мітинг промовляв Джов Анвін, соціаль-кредитовий посол на округу Едсон. Людям зішлося досить, щоб відіслати дещо про те, що зроблено на останній сесії албертійського парламенту.

Промовць загадав про різні закони, які ухвалено на останній сесії парламенту, доказуючи, що кожний з ухвалених законів є добрий для народу. Закон про консолидацію шкільних дистриктів багато поможе фермерам, сказав промовць, але не повесив, в якій спосіб.

Кінчаючи промову посол заявив, що готов сидіти до самого ранку і відповісти на питання. Однак, коли присутні так добре притиснули посла до стіни своїми питаннями, то він сказав, що відмовляється на них відповісти і старався закрити мітинг.

На питання, чому уряд скасував податок від землі, яка стоїть дурно, або так званий "вайлдлендс текс", посол відповів, що втримання адміністрації для колектування цього податку кош-

тувало більше, як можна було зібрати з цих податків, тому уряд зробив добре, що скасував цей податок.

Я думаю, що соціаль-кредитовий уряд зробив зле, що скасував цей податок, бо його платили переважно земельні спекулянти. Калі суючи цей податок уряд Абергарта дає масам до зрозуміння, що він обстоює інтереси багачів. Чому було не передати муніципалам право колектувати "вайлдлендс текс"?

Дальші питання іритували посла Анвіна і він бив кулаком в стіл та заявляв, що не буде на них відповісти, хоч передтим говорив, що цілу ніч буде сидіти, коли буде потрібно, і відповісти на всі питання. Але присутні не переставали засипати посла питаннями.

Присутні запитали посла, чи на його думку добрий є такий закон, який передбачує людей платити 2 процент від тих товарів, які вони купують. Запитувач мав на думці так званий "сеїлс текс", який уряд Абергарта ухвалив на останній сесії парламенту.

Посол відповів, що такий закон

є добрий. Він був дуже злий на одного фермера, який, коли входив до залі перед мітингом, запитав його, чи часом не треба платити податок, щоб можна було увійти до середини. Бо відкопав Абергарт належить "сеїлс текс", то фермери можуть вдатися ще щось нового.

Посол Анвін забув думав, що на мітингу не буде людей, які зміють розбиратися на справах, але показалося, що вони там були. Коли посол, притиснений до кута, не міг дати відповіді на питання, то радив фермерам, щоб вони писали по інформації до міністра, бо я, каже, не маю повних інформацій.

Містер Анвін обурився, коли запитав його про іншого посла, пана Томіна, чому соціаль-кредитовці виключили зі своєї організації тих людей, які є радикальних поглядів. Відповідь була, що ці люди відмовлялися співати "гад сеїв ді кінг". А може се й за те, що вони не йдуть до Абергартової святині в Келгарі.

Я не є проти руху соціаль-кредитовців. Але соціаль-кредитовий уряд накладає на нас нові тягарі, коли деякі соціаль-кредитові посла обурюються, коли їм фермери ставлять питання, то я скажу від себе, що нам треба сказати їм, що ми також люди, які дещо знають і розуміють.

Спектатор.

ГРУПИ СОЦІАЛЬНОГО КРЕДИТУ СТАЮТЬ НЕБЕЗПЕЧНИМИ ДЛЯ АБЕРГАРТА

Вилінгдон, Алта. — Коли починалася перша сесія теперішнього албертійського парламенту, у нас зорганізовано групу соціального кредиту, до якої вписалося 43 членів. Ці члени належали до різних організацій. На мітингу ухвалено, щоб членські збори відбувалися що два тижні.

Так само було. Певна частина членів зобов'язалися на мітингу і різні різні організаційні справи.

Колі заходила потреба, ми вислали протестні резолюції проти наступу уряду Абергарта на життєвий рівень трудящих.

Побачив Абергарт і його уряд, що в Алберті є багато радикальних елементів, які чимраз голосніше домагаються сповнення перешкодин обійцюк, яких він не думає переводити в життя, і щоб заборити натиском трудящих, Абергарт скликав конференцію партії, на якій пропонує виробити спеціальну конституцію для груп соціального кредиту.

Нічого говорили про те, що всі резолюції, що ми їх ухвалювали на своїх мітингах, пішли до коша.

Після закінчення сесії до Вилінгдона приїхав посол Томін і сказав, що нашу групу соціального кредиту треба зорганізувати. 28 травня він скликав мітинг своїх симпатиків і хоч що він не був членом соціального кредиту.

Посол Томін насамперед почав читати конституцію груп соціального кредиту і почав до точки, в якій говориться, яких членів треба приймати до групи соціального кредиту. Тут він спинився і почав до точки пояснювати. Він ска-

зав, що дотепер ми приймали до груп фермерів різних поглядів, але відтепер цього не буде. Во конституції говориться, що лише таких людей можна приймати в члени, які повні годяться з урядом соціального кредиту і годяться його піддержувати. Ніхто з членів не сміє критикувати уряд соціального кредиту, ніхто не сміє належати до іншої організації. Коли хто належить, мусить її залишити. Але це ще не все. Посол сказав, що члени групи соціального кредиту не сміють йти на комуністичні мітинги і не сміють симпатизувати з комуністами. Він наказував, що лише той може бути добрим членом групи, який буде доносити до інших тієї про те, що члени говорять між собою і коли хто почує, що хтось з членів критикує уряд, повинен про це сказати послові, а цей має право викинути такого члена з групи.

Так "попнення" дав нам посол. Виглядає, що член буде боїтись говорити один до одного, щоб часом не вихопилося слово проти уряду, за яке він описав може бути виключений з організації.

Хоч на цьому мітингу було мало фермерів, то ще менше вписалися до групи соціального кредиту. Велика частина виїхала з мітингу, бо видно, яку "демонстрацію" заводить верхушка в групах соціального кредиту.

В південній Нюмеччії, особливо в Банарі, поширилася масовою хврями і виїхати квіти та листя. Пацуть при їм так масово на дороги, що утримують колону муніципалію. Амбістративна влада наказала населенню йтиши кредит безпощадно.

ЦИФРИ І ФАКТИ ПРО ВІЙНУ ІТАЛІЇ З ЕТІОПІЄЮ

На підставі даних Товариства суезького каналу, Італія перевезла цим каналом за час від 25 червня 1935 року до 25 квітня 1936 року в напрямі Еритреї — 513,591 чол., 29,508 коней і мулів, 2,700 верблюдів, 268 аеропланів, 4,598 вантажних автомобілів, 11,330 тонн різних машин і частин до машин, 254,932 тонн зброї, 7,483 тонн гарматних стволів тяжкого калібру, 2,000 тонн вибухових матеріалів, 39,655 тонн вугілля, 58,610 тонн паші і т. д. Все це перевезено на 686 кораблях, в напрямі Еритреї переїхали канунаці 562 кораблів з 142,781 чол. Загалом Італія заплатила Товаристві суезького каналу 2,360,580 фунтів стерлінгів.

Повищі цифри охоплюють лише те, що перевезено на італійських кораблях. Велику кількість верблюдів було куплено в Арабії і в Італії. Рівномірно з Суданом і Етїопією обмінялися такою кораблі різних держав.

Це лише маленька частина розходів, які італійський народ буде змушений оплатувати в формі податків через довгі роки в зв'язку з війною Італії з Етїопією.

9-ЛІТНЯ ДІВЧИНКА В БРАЗИЛІ СТАЛА МАТІРЮ

У віщій суді стейтс-адміністратора у Флориді в Бразилії стверджено 16 травня, що дев'яти-літня дівчина стала матірю. Батько дівчинки по-свідчив, що дитина його дочки важила 12 фунтів, коли було їй 6 місяців. Звізання потвердили два лікарі.

ВАРТ БАЧИТИ НОВИЙ РАДЯНСЬКИЙ ФІЛЬМ НА ЕКРАНІ У ВІННІПЕГУ

Від 26 червня до 2 липня включно можна буде побачити в Ріджент Театрі у Вінніпегу новий й вповні захоплюючий радянський фільм п.п. "ТРИ ЖІНКИ". Це перший фільм у світі присвячений жінкам, як громадянкам, в цьому випадку героїніним жінкам Радянського Союзу.

Наші передплатники, які живуть недалеко Вінніпегу, не раз домагалися від нас, щоб ми завжди повідомляли їх через "Фарм. Життя", як у Вінніпегу висвітлюватимуться радянські фільми, бо вони бажали б їх бачити. Тепер мають ще одну нагоду побачити прекрасний радянський фільм, який зображає своїм змістом, музикою та сценією таким фільмом як "Чапаев" і "Селяни".

Короткий зміст цього фільму такий:

Петербург 1914 р. Три маленькі дівчинки, Ася, Зоя і Наташа, залишаються бездомні, коли Асяна матір, стрийкерка з гумової фабрики, вмирає від отруєння терпентинною.

Вони одержіть і голоді. Старша дівчина, якій було около 12 років, пропонує, щоб вони могли вживати в коршмі. Вони відмовляються включити в хор-году Сенюка, суцільного хлопця, тому що він співає басом.

Діти виступають в коршмі, до якої ходить робітничка, щоб втішити в горлі свої злидні. Їхній виступ провалюється і вони знову опиняються на вулиці перед загрозю голодової смерті.

Але їх бере до себе старий революціонер Сіліч, який був присутній, коли вони співали в коршмі. Він вчить їх революційних пісень.

Навчившись співати повільно, вони знову виступають в коршмі. Тепер їхній виступ успішний. Але поліція влямається до коршми і спливає співання. Од-

наче, робітничка, під проводом Андря, не зважаючи на поліцію, продовжують співати. Це доводиться до загальної білки. Дітям удається втікти.

Вибухає світова війна і діти беруть участь в діяльностях Андря і Сіліча. В 1919 р. дівчата ще знаходяться разом. Вони зустрічаються в Червоній армії, де працює сестричка в Червоній армії, Сенюка також червоноармієць.

Петербург зарожений біо-гвардійцями генерала Юденича. Це славі роки громадянської війни, коли лоялісти кайдані рабства і кості капіталізму. Сенюка, який любить красуню Зою, думає з нею одружитися. І вони роблять плани: Зоя вийде заміж; Наташа буде комісаром в дивізії Андря, а маленька Ася також буде брати участь в боротьбі. Але куля біо-гвардійця вбиває Асю і передчасно розриває трюх товаришок.

Не так, як в деяких радянських фільмах, події в фільмі "Три жінки" відбуваються швидко. Це перша з серії фільмів, які присвячено швидкоплинню радянської жінки.

Музку до фільму написав славний радянський композитор Д. Шостакович. У фільмі беруть участь Борис Бабочкін, головний актор "Чапаєва", Борис Павлович, який відіграв головну роль в "Селянах", Борис Чіков, який грав Максима в славному фільмі "Молодість, Максима" і Жаніна Жеймо, яка грала головну роль в фільмі "Пісня щастливості". Червова кіношта допомогала в продукуванні картин з громадянської війни.

Будучи критиком описують три жінки, як повнокровний і життєвий фільм, перед яким біа-лунуть голлівудські продукції. Звичайно.

Товариші! Відновляйте передплату на "Фарм. Життя"!

"ТРИ ЖІНКИ" на фронті з Червоною армією підчас громадянських всен в 1919 році.

До Членів і Членкинь РЗТ в Канаді

Подати се до відома всьому членству РЗТ в Канаді, що готується до відбуття звичайної конвенції РЗТ між 1-им червнем а 15-им липнем ц. р., яке відбулося в березні і квітні, виважло, що абсолютна більшість членів і членкинь є за тим, щоб така конвенція відбулася.

Головний Заряд на свому регулярному засіданні, яке відбулося 11 травня ц. р., провівши через контрольну комісію вислід голосування, рішив, щоб

ЗВИЧАЙНА ОДИНАДЦЯТА КОНВЕНЦІЯ РОБ. ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

В ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЮ І СУБОТУ, 2, 3 І 4 ЛИПНЯ 1936 РОКУ

В УКРАїнському Робітничому Домі у Вінніпегу

ПРОГРАМА КОНВЕНЦІЇ:

1. Відкриття Конвенції, вибір президії, секретарів Конвенції та верифікаційної комісії.
2. Вибір комісії: статутної, контрольної, організаційно-освітньої, приютової і скарг та прохачь.
3. Доповідь про поконвенційну діяльність та загальний стан Робітничого Запомогового Товариства.
4. Діловий звіт РЗТ від минулої конвенції.
5. Перегляд статута РЗТ.
6. Справа злуки робітничих запомогових організацій.
7. Справа приюту-спиритичної РЗТ.
8. Засідання комісії, їхні звіти та прийняття резолюцій.
9. Вибір Головного Заряду та Контрольної Комісії.
10. Закриття конвенції.

Всякі пропозиції, сугестії, прохання, скарги і зажалення до Конвенції, як також уповноваження делегатів, треба прислати на адресу секретаря-скарбника Головного Заряду, щонайменше два тижні перед Конвенцією.

На цьому місці ми подаємо вам теж постанови нашого статуту, хто може бути делегатом.

§ 65. Кожний Відділ РЗТ має право вислати на Конвенцію одного делегата від 50, або і меншого числа членів; кожний Відділ, що числить більше як 50 членів, має право вислати по 1 додатковому делегаті за кожних 50 членів, або за більшу частку того числа членів.

§ 66. Делегатом на Конвенцію може бути кожний член РЗТ, який сповнив всі обов'язки супроти Р.З.Т. і Відділу і був без перерви по найменше 6 (шість) місяців членом РЗТ.

§ 67. Делегатом на Конвенцію РЗТ не може бути той, хто не сповнив усіх своїх обов'язків супроти РЗТ і Відділу, хто не вміє читати ні писати, або хто є урядовцем в іншій запомоговій організації.

Відділи і членство за далеко віддалених від місця Конвенції можуть в порозумінню, коли цього бажано, послати делегатів спільно, щоб заощадити на коштах подорожі. Кожний делегат повинен бути приготований дати точний звіт про життя, розвиток, успіхи та недостатки своєї відділу або такої відділу, від якого він має мандат.

Головний Заряд закликає всі відділи і членство завчасу обговорити всі справи і пропозиції, що виходять підчас праці РЗТ в останньому році і які треба вирішити на Одинадцятій Конвенції. Про ці справи треба подати свої вирішення писемно. В цей спосіб допоможемо Одинадцятій Конвенції в її праці над дальшим розвитком РЗТ в Канаді.

З товариським привітом, ЗА ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА:

М. Гаврилюк, голова. Ів. Стефанюк, секретар протоколярний. Ом. Хоміцький, секретар-скарбник.

МАРШРУТ САСКАЧУВАНЬКОГО МАНА ОРКЕСТРУ

Маршрут Музичного оркестру, якого вівчасіє Прешам ТУРФДМ на об'їзду в провінції Саскечван з 1-им липня 1936 р., відбується в такому порядку:

- БРУНО — в середу, 1 липня.
- МІСЕМ — в четвер, 2 липня.
- КОЛОНСЕН — в п'ятницю, 3 липня.
- КІОНІ — в суботу, 4 липня.
- КІОНІ — в суботу, 4 липня.
- МУС ДЖО — у п'ятницю, 7 липня.
- РІДКАЧІА — в середу і четвер, 8 і 9 липня.
- ФЕРТ КАПЕЛІ — в п'ятницю, 10 липня.
- МЕЛІНІ — в суботу, 11 липня.
- ІНГО — в неділю, 12 липня.

Прочком ТУРФДМ апелює до приватного фермера і робітничку, який загаломні містечка і робітничку створю певну моральну і матеріальну допомогу в час подорожі. Маршрут бере участь в цих містечках і робітничку діють, які вивчають в робітничку комерційну організацію ТУРФДМ. Цей колектив створює собою один з районних оркестрів не тільки в Саскечвані, але й в інших західних Канаді.

В програмі концерту входить українська народна пісня і танок, як різноманітні і міцні твори українських селян і міщанську компанію. Це єдиний випадок, коли вони були на цьому великому концерті. Далі маршрут буде продовженою в наступних містах цього провінції і в наступних містах цього провінції і в наступних містах цього провінції і в наступних містах цього провінції.

Ю. Крещ, секретар.

УВАГА! БРАЙТСТОН І ОКОЛИЦІ.

Товариші Фармери! Якщо бажаєте розвешалити, їдді відпочити до нас, а ми спомо музикою розвеселимо вас. Граємо певні танці на албанх, пісичках і весілях. 5 інструментів. Пианісі після угоди. Пианісі до:

John Sydorko Brightstone, Man.

УВАГА! ПАНАНСЬКА ОКРУГА! УВАГА!

Письмадлетесь усі відділи УРФМО панаанської округи, що відбуються

В НЕДІЛЮ, 12-го ЛИПНЯ, О 10-ї ГОДИНИ РАНКА в Укр. Роб.-Фарм. Домі в Пакан
ПРОГРАМА НАРАД:
1. Відкриття наради.
2. Перевіренні делегатів.
3. Звіт округокому.
4. Вибір голови і секретаря наради.
5. Дочекав представника превкому.
6. Доповідь музичнальної ради.
7. Вибір округокому.
8. Кішчене слово.
9. Закриття наради.
Прешам усі відділи УРФМО панаанської округи вислати своїх делегатів, як також, виступити наших симпатичні злати масову участу.

МАНДРІВНА БІБЛІОТЕКА ДО СВОІХ ЧИТАЧІВ

Комітет Мандрівної Бібліотеки при Центральних Зарядах УРФМО у Вінніпегу оцим повідомляє всіх читачів Мандрівної Бібліотеки, що в місяці серпні не буде випозичати книжок з МБ. Зроблено цю постанову тому, що на місяць серпень призначено контролювати всі книжки Мандрівної Бібліотеки, деякі книжки треба оправити та приготувати Мандрівну Бібліотеку для обслуги читачів на наступний сезон, який пічметься сподатком жовтня.

Зв'язку з цим, комітет Мандрівної Бібліотеки апелює до всіх тих читачів, що визичили книжки з МБ вже давніше і до цієї пори тримають у себе, щоб постаріли звернути їх якнайскорше. Хто на цей заклик не до комітету МБ, то в другій половині серпня проголосимо імена таких читачів в нашій пресі. Віримо, що по черевчанно цього оголошення, ви виконаєте свій обов'язок, а тим самим допоможете комітету в його дальшій освітній праці.

Вислайте книжки на адресу: Mandrivna Biblioteka Winnipeg, Man. Cor. Pritchard & McGregor Sts.

УВАГА! ГАЙЛЕНД ПАРК, АЛТА. СТАРАНИМ ПІКНІКОВОГО КОМІТЕТУ

В СУБОТУ, 4-го ЛИПНЯ 1936 р. в Гайленд Парк, Алта.

ПІКНІК

На програмі пікніку будуть всякі забавки, перегони і инш. Будуть грати в софт бал. Спортівники отримають нагороду. Після пікніку відрається представлення, а після цього відбується в УРФД ЗАБАВА. Добра музика. Початок о 1 годні пополудні.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПОДАТКОВЦІВ МУНІЦИПАЛУ СТ. КЛЕМЕНТС

В НЕДІЛЮ, 5-го ЛИПНЯ, о 2 год. пополудні в Іст Селкірк, Ман.

На цю конференцію запрошують усіх податковців муніципалу СТ. Клементс, як також податковців таких муніципалів, як Бромфелд, Лейс до Банет.

УВАГА! СТРИЙ, АЛТА. В СУБОТУ, 27-го ЧЕРВНЯ

коло Укр. Роб.-Фарм. Дому відбується ПІКНІК

На пікніку будуть грати шість найздібніших у цій околиці безбол тімів. Також будуть перегони і всякі інші забавки. Вечером відбується у УРФД ЗАБАВА.

УВАГА! ВОХ І ОКОЛИЦЯ. СТАРАНИМ ВІДДІЛУ ТУРФДМ

В НЕДІЛЮ, 5-го ЛИПНЯ Ц. Р. в Велічавій тов. Н. Ковальського

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть різні гри, перегони, перекучка, холадні напої. Отже, приходіть масово і кличте з собою своїх знайомих.

УВАГА! БЕЛІС І ОКОЛИЦЯ. ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В СЕРЕДУ, 1-го ЛИПНЯ в коло Беліс

На пікніку будуть різні гри, перегони, перекучка, холадні напої, танці. Вечером відрається танці.

УВАГА! БЕЛІС І ОКОЛИЦЯ. ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В СЕРЕДУ, 1-го ЛИПНЯ в коло Беліс

На пікніку будуть різні гри, перегони, перекучка, холадні напої, танці. Вечером відрається танці.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пішениця ч. 1 (тверда)85%	На досталу в липні82%
Пішениця портери ч. 183%	Ча доталу в жовтні83%
Пішениця портери ч. 277%	Овес найліпший ч. 233
Пішениця портери ч. 377%	Овес число 329½
Пішениця портери ч. 473%	Овес пожина ч. 128%
Пішениця портери ч. 565%	Овес пожина ч. 226½
Пішениця портери ч. 661%	Ячмінь двоградний40%
Пішениця "Фід"49%	Ячмінь шестиградний41½
Пішениця "Гарнет" ч. 177%	Число 3 "Сідобло"39
Пішениця "Гарнет" ч. 277%	Жито ч. 1 і 248
Дорум пішениця ч. 171%	Жито ч. 345%
Дорум пішениця ч. 271%	Лейс ч. 1	1.49

ЖИВИЙ СКОТ:

Биків вибірні до 1,050 ф.	від 4.75 до 5.00
Биків добрі	від 4.25 до 4.50
Биків середні (мідиом)	від 3.75 до 4.00
Биків звичайні (комон)	від 3.00 до 3.50
Биків поперх 1,050 ф.	від 4.75 до 5.00
Биків добрі	від 4.25 до 4.50
Биків середні (мідиом)	від 3.75 до 4.00
Биків звичайні (комон)	від 3.00 до 3.25

Ялівки добрі і вибірні	від 4.50 до 4.75
Ялівки добрі	від 3.75 до 4.25
Ялівки середні (мідиом)	від 3.00 до 3.50
Ялівки звичайні (комон)	від 2.50 до 2.75
Телята головані (гуд і чоїс)	від 5.00 до 5.50
Телята головані добрі	від 4.25 до 4.75
Телята головані середні (мідиом)	від 3.50 до 4.25
Телята молочні ("віл")	від 5.50 до 5.75
Телята молочні — звичайні і середні	від 3.00 до 4.50

Корови добрі (гуд)	від 3.25 до 3.50
Корови середні (мідиом)	від 2.50 до 3.00
Корови звичайні (комон)	від 2.00 до 2.25
Корови худі (кенере і катере)	від 1.50 до 2.00
Бугаї добрі (гуд)	від 2.50 до 3.00
Бугаї звичайні (комон)	від 2.00 до 2.25

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Биків на годівлю і отовщення	від 2.00 до 3.50
Ялівки на отовщення	від 1.75 до 3.00
Вівці корови	від 20.00 до 40.00

Свинні вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свинні добрі для бейкелу	9.00
Свинні тяжкі	8.50
Свинні дуже тяжкі	6.50
Свинні легкі і до годівлі	від 9.00 до 9.50
Льохки ч. 1 і 2	від 5.50 до 6.25
Ягнята добрі весніні	від 7.50 до 8.50
Ягнята звичайні	від 3.00 до 5.00
Вівці найліпші	від 3.00 до 3.50
Вівці тяжкі	від 2.00 до 2.50
Вівці звичайні	від 1.50 до 2.00

Яйця "А" грейд великі 17 ц. доз.; "А" грейд середні 16 ц.; "Б" грейд 15 ц.; "С" грейд 14 ц. Маєдо 20 ц. фонт. Вежкор \$5.75 за 100 фунтів. Цікряні від 1/2 до 5/8 ц. фунт. Вовна від 11 до 11½ ц. фунт. Селкірк корівні, сухі, від 23 до 25 ц. фунт. Шерсть з кіських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

НА ПРОДАЖ старокраєвий млин ч. Смокі Лейк, Манит.

Хата на 3 кімнати. 7 логів. Добра кришнина. Продам дуже тано. Зголосуватись до: George Ropchan Smoky Lake, Ont.

УВАГА! РЕНФОРД І ОКОЛИЦЯ! СТАРАНИМ УРФМО

В НЕДІЛЮ, 28-го ЧЕРВНЯ коло Гілак галі, на фармі товариша Фреда Гайдука

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть різні спортивні гри, забавки, смачна перекучка і все інше, щоб вдовольнитись тих, які будуть присутні. З доконалих місцевостей гратимуть "Бейсбол тім". Найкращі грати отримають нагороду. Пікнік починається о 1 годні пополудні. А ввечером відбується "вечерок аматорів" ("вечерок найт"), також забавка з танці. В випадок непогоди пікнік відрається наступної неділі. Запрошуємо всіх!

СТАРОКРАЄВА НОРСА Н. KIERSNOWSKA

Помогає ручиним і електричним масажками на заданений ревматизм, параліч, різного рода простуду, біль в крижках, ногах, біль голови і на подогнянни. Спеціальними масажками усуває зморшки з лиця. Особливо допомагає в недугах жінок і шквіри. Адреса змінилась: 591 SELKIRK AVE. SUITE 2 — WINNIPEG. Ід 549 SELKIRK AVE.

ШКІРИ І ГАРНЕСИ

Ми виправимо для вас шкіру на гарнес, ремінь, спровещі, ліпші і роб. Маємо гарнес на продаж. Робимо і продаємо по умірованих цінах. Пишіть і посилайте шкіри до: YORKTON TANNERY CO. YORKTON, SASK.

ALBERTA TANNERY

Приміщення на 6125-129 AVE. Стокфорд-Порт. NORTH EDMONTON. Тел. 4007 Трейл. ALBERTA

ВЧЕНІ ПРОВЕЛИ В РАД. СОЮЗИ УСПІШНІ ДОСЛІДИ З ЗАТЕМНЕННЯ СОНЦЯ

Москва, 20 червня. — Наукові експедиції — радянські і закордонні — з великою увагою слідкували вчора за рухом сонця й місяця, щоб в повні використати цей рідко бувавший момент — цілковите затемнення сонця. Затемнення сонця на радянській території було видно в Туапсе, в годні 6.58 ранку, московський час (канадський час 9.58 вечора, в четвер).

Понад 35 наукових експедицій розташувалися на 50-мильовому поясі, що простягався вздовж Радянського Союзу, і

при допомозі своїх рефлекторів, телескопів і фотографічних апаратів проводили досліди і брали знімки. Радянські вчені брали знімки також з аеропланів.

Перші повідомлення говорять, що досліди пройшли з великим успіхом. Багато наукових закордонних експедицій мали з собою свої власні апарати. Цілковите затемнення тривало несповна 3 хвилин. В годні 7.01 затемнення доходило до кінця, а в год. 7.04 знову сонце засвітило пошумі дучами.

НАЙЛІПШІ АВСТРИЙСЬКІ КОСИ МАРКИ "БОЖЕ ПОМАГАЙ"

Коса "Божє Помогай" — 28 і 30 цалив довга — \$1.85
Коса "Божє Помогай" — 32 цали довга — 2.00
Молоток .75, Бабка .60, Цанерсток .45, Брус ц. .35, Серп .65.

Сторішник і агентам даємо дзбірні опус.

Ми платимо переказу — замовлення і гроші шасті:

Dominion Import Company
P. O. BOX 3777 (або 682 St. Johns Ave.) Winnipeg, Man.
В. БІЛЕНЬКИЙ, власник.

ДО СТАРОГО КРАЮ "ПІСУДСКІ" - "БАТОРИ"

На всіх успішних мотор. кораблів "ПІСУДСКІ" - "БАТОРИ" Слідуючі відпливи з Нью Йорку: 7 липня, 4 і 22 серпня. З Галфаксу — 5 серпня.

НАЙКРАЩІ ЗВ'ЯЗКИ З СРСР.

За великими інформаціями вдивайтеся до місячного агента або до М. А. GRAY, управителя на Західну Канаду.

GDYNIA AMERICA LINE
740 WINDSOR ST. WINNIPEG, MAN. 654 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ.

що не маєє ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ПИШХ ДАЕМО ДАРОМ ФЛІЗИЦЬКІСЬКИЙ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІМІМЕНТ БЛЕКГЛІВКА (РЕТЕЛСЕНГІ ОМІ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖКАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ПИШХ ЧАСТИН ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕК-ГАВКА приготуованого з ліпших рослин, коріння, кори, шквітів, і від всякого рекомендуваного на околицинах записаної крові. Ці пішучки виступають, коли кров багата і чиста, оздорюють усі органи тіла. Пішучки людей викликають Індіанський (Ретелсенг Омі) Лімент Гавкіста з найкращими маслами і рекомендують його своїм знайомих. Попробуйте і ви, а також буде вдоволені.

Флацина цього ліменту продовжає за озного долара о 50-цого долара, а ми вишлемо вам спеціальну поштовою послатку ДИВ о 10-цого долара флацина ліменту і одну озного доларову коробку шквітки 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримаєте ці ліментні ліки, що коштують \$3.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.